

EERSTE LIEFDE

geschreven door Bill Bright

Inhoud

Inleiding

Elke dag opnieuw

1. De weg kwijt, maar toch niet helemaal
2. Door liefde veranderd
3. Herinnering: herleving van de eerste liefde
4. Berouw: wegnemen van hindernissen
5. Nieuw begin: terug op de weg van de gehoorzaamheid
6. Vernieuwing: de blijdschap van het licht voelen
7. Beloning: rusten in de schaduw van de eeuwigheid

Inleiding

Achtergrond

Het leven van Bill Bright (1921-2003) is van grote invloed geweest, niet alleen in wat hij deed maar vooral door wie hij was. Zijn doen en laten werd bepaald door de liefde van Jezus Christus, Degene aan Wie hij volledig was toegewijd.

Toen wij hem en zijn vrouw Vonette in juni 1969 tijdens een mediacongres voor het eerst ontmoetten, kwamen we onder de indruk van zijn rust, eenvoud en bescheidenheid.

Zijn overtuigingskracht lag niet slechts in de woorden die hij gebruikte, maar vooral in de houding waarin hij ze uitsprak en zijn absolute gerichtheid op Jezus' hart en wil. wij herkenden in de oorspronkelijke uitgave 'First Love' het hart van de visie die Bill Bright tijdens zijn leven motiveerde en waarin hij (ook voor ons) een inspiratie en voorbeeld was. (Oswin en Marleen Ramaker)

Copyright

Oorspronkelijke uitgave: First Love: Restoring Your Passion for God.

First published by NewLife Publications, a ministry of Campus Crusade for Christ.

© 2002 NewLife Publications. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in any form without permission in writing from the publisher.

Tekst: Bill Bright. Vertaling: Oswin Ramaker

© 2006

St. Bijbel, Media & Samenleving

Elke dag opnieuw

Er is geen grotere kracht die de mens ter beschikking staat dan de liefde. In 1 Korinthe 13 legt Paulus ons uit hoe belangrijk liefde voor God is:

- *'Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, maar ik had de liefde niet, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn geworden. En al zou ik de gave van de profetie hebben en alle geheimenissen weten en alle kennis bezitten, en al zou ik al het geloof hebben zodat ik bergen zou verzetten, maar ik had de liefde niet, dan was ik niets. En al zou ik al mijn bezittingen uitdelen tot levensonderhoud van de armen, en al zou ik mijn lichaam overgeven om verbrand te worden, maar ik had de liefde niet, het baatte mij niets,' (13:1-4).*

De Bijbel zegt dat God liefde is (zie 1 Johannes 4:16). Jezus van Nazareth, God in de gedaante van een mens (Johannes 1:1), was en is de verpersoonlijking van liefde – mensgeworden liefde.

Toen Hij op aarde was, heeft Jezus altijd gehandeld naar de volmaakte wil van God. Het gehoorzaam zijn aan de belangrijkste opdrachten: *'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.'* (...) *U zult uw naaste liefhebben als uzelf,'* (Mattheüs 22:37-39) was voor Jezus geen zware opgave.

Voor ons is het dat wel! Elke dag weer. Hoe kunnen wij gehoorzaam zijn aan de ons gegeven opdracht waardoor wij niet wegdrijven van onze 'eerste liefde' voor God? Door volledig te vertrouwen op en ons over te geven aan de opgestane Heer.

Volgens Gods Woord is het leven van ons als christen niet iets wat wij voor Christus doen maar wat Hij in en door ons doet (Galaten 2:20). Christus geeft uitdrukking aan de volmaakte liefde. Als Hij met ons aan de slag kan gaan omdat wij ons totaal aan Hem hebben overgegeven en wij onze kracht krijgen door Zijn Geest, dan wordt ons liefhebben Zijn verantwoordelijkheid.

Dit materiaal legt uit hoe wij terug kunnen gaan naar onze 'eerste liefde' voor God en hoe wij deze kunnen vasthouden. Het zijn eenvoudige geestelijke principes, maar die staan wel garant voor een bijzondere manier van leven. De menselijke geest kan geen enkele manier van leven bedenken die zo betekenisvol is!

Voordat je verder leest, stel ik voor dat je het hiernavolgende korte gebed tot het gebed van jouw hart maakt:

Heer, bij het lezen van dit boekje heb ik Uw hulp nodig om te begrijpen waar het om gaat, om Uw onvoorwaardelijke liefde voor mij weer opnieuw te ervaren. Wilt U mij laten zien hoe ik terug kan gaan naar mijn eerste liefde voor U?

Hoofdstuk 1

De weg kwijt, maar toch niet helemaal

'Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere,' (Romeinen 8:38-39).

Het levensverhaal van Robert Robinson is één van de meest aangrijpende verhalen die ik ooit las. Het geeft je een warm gevoel om te ontdekken hoe God in staat is uit tragiek triomf te voorschijn te laten komen.

Robinson herinnert mij aan veel mensen die ik door de jaren heen heb leren kennen. Misschien herkent je ook wel iets van jezelf in zijn ervaringen.

Robinson schreef de tekst van het lied 'Come Thou Fount of Every Blessing' (Kom, o Bron van zegeningen). Ik vind het een geweldig mooi lied.

Toen hij zeventien was gaf Robinson zich over aan Christus. Hij had de invloed ondergaan van George Whitefield, een bekend prediker in het midden van de achttiende eeuw.

Na enige tijd werd hij predikant en diende hij Christus met liefde en toewijding.

Robinson was een eerlijk man en onderkende dat er een zwakte in zijn leven was. Zijn liefde voor Jezus kon diep gaan maar was niet standvastig. Zijn toewijding en passie voor God kon soms vervagen en de bron van zijn toewijding stond soms droog. Er waren tijden dat hij helemaal niets voelde voor Christus. Zijn hart had de neiging af te dwalen.

Het zat Robinson wel erg dwars. Hij worstelde ermee en zette zijn gevoelens op papier en schreef uiteindelijk de tekst van het lied dat ik noemde. Het werd een lied dat ook nu nog veel mensen aanspreekt.

'Come Thou Fount' is een autobiografisch verhaal van een man die hoe onwaardig en ontrouw ook, steeds mocht terugkeren in de vergevende en liefhebbende armen van zijn Heer.

Na verloop van tijd was Robinson steeds verder weggeraakt van God. Wat hij deed en dacht begon duister te worden. En hij kreeg de indruk dat de afstand tussen God en hemzelf te groot was geworden om de relatie te kunnen herstellen.

Zonde had de overhand in zijn leven gekregen. Hoe kon hij ooit Jezus weer in de ogen kijken?

Robert Robinson was een doodongelukkig man, verteerd door de pijn van zijn schuld. Met het rusteloze hart van Jona en dat van de Verloren Zoon, en van iedereen die het niet meer ziet zitten, ging hij op reis. Weg van zijn leefwereld. Misschien dat het elders beter zou gaan en hij zijn oude leven achter zich kon laten.

Op reis in een postkoets, zat hij tegenover een jonge vrouw. Het was duidelijk dat zij vol was van de liefde van Jezus en nergens anders over kon praten.

Robinson had er alles voor over gehad om een ander gespreksonderwerp te kunnen aansnijden, maar hij kon niet anders dan luisteren. De koets uitspringen was geen optie, dus hij moest het gesprek wel aangaan.

In die tijd gebruikten mensen hun liedboek als meditatieve lectuur. En de reisgenote had zo'n boek op schoot en vroeg: 'Meneer, ik zou graag uw mening vragen over één van deze liederen. Het is een lied dat een geweldige invloed in mijn leven heeft gehad.'

En zij overhandigde hem het liedboek...

Robinson bekeek de pagina en werd met zijn eigen woorden geconfronteerd. Zijn adem stakte en hij wist niet wat hij moest zeggen. Hij probeerde het liedboek terug te geven. Maar die jonge vrouw wilde het niet aanpakken omdat zij dacht dat hij net zoals zij zo door 'Come Thou Fount' was aangesproken. Hij kreeg toch immers vochtige ogen er liepen toch tranen over zijn wangen? Maar het werd haar geleidelijk aan duidelijk dat zij in de ogen keek van een man die een geweldige innerlijke worsteling onderging.

Robinson zag in dat die jonge vrouw begreep waar het probleem zat. Hij begon te snikken en toen kwamen de woorden eruit: 'Ik ben de man die dat lied schreef... Maar het is al heel wat jaren geleden. Ik zou er alles voor geven om die vreugde weer te ervaren. Alles...'

Zijn reisgenote was geschokt. Zij keek op de bewuste pagina en zag de naam van de tekstdichter die tegenover haar zat: Robert Robinson. De jonge vrouw wees naar de regels die Robinson zo goed kende. Zij had het over de 'streams of mercy, never ceasing' (stromen van genade die maar niet ophouden) die diep genoeg waren om al zijn tranen op te vangen. Zij liet hem zien dat hoe lang het ook duurt, of hoe groot de afstand ook is, het altijd mogelijk is weer bij God thuis te komen en Zijn liefde en troost terug te vinden.

Op die dag herontdekte Robert Robinson als een gebroken en geknakt man de liefde die hij achter zich had gelaten. Wat een blijdschap moet het hem hebben gegeven...

Vasthouden

Heel vaak vragen mensen mij wat zij in hun gebed voor mij kunnen vragen. Ik geef dan steeds hetzelfde antwoord: 'Bid alstublieft dat ik op al mijn wegen en bij al mijn doen nooit de eerste liefde voor God zal verlaten.' Sinds mijn overgave aan Christus, verbaasd door de kracht van Gods aanwezigheid en bedolven onder Zijn liefde, kon ik het door de genade van God tot mijn eerste prioriteit maken om mij uit te strekken naar een hechte, persoonlijke relatie met Hem. Gedurende de meer dan vijftig jaar van relatie met mijn Heer, zijn er talloze problemen, uitdagingen en ontwikkelingsmogelijkheden op mijn weg gekomen.

Van het begin af aan wist ik dat God eenvoudig dienen niet voldoende was. Ik verlangde ernaar een hart te hebben dat overvloedige van liefde en eerbeton ten opzichte van de Heer. Als ik niet vasthield aan die eerste liefde, zou mijn ongehoorzaamheid alles ondermijnen wat mij lief was. Ik wist dat mijn geloof na verloop van tijd zou verschrompelen en mijn functioneren als gelovige, als echtgenoot, als vader en als persoon zou aantasten. Mijn eerste liefde voor God – Vader, Zoon en Heilige Geest – is alles voor mij.

De prijs om dag-in-dag-uit die relatie vast te houden, was en is dagelijkse overgave.

In ons huwelijk hebben Vonette en ik er een gewoonte van gemaakt de dag op onze knieën te beginnen en de avond in gebed te beëindigen en uit te spreken dat Jezus onze Meester, Redder en Koning is.

De Bijbel leert dat de levende Christus in elke gelovige woont. Wij vragen Hem elke dag of Hij in onze lichamen wil rondlopen, met onze gedachten wil denken, lief wil hebben met onze harten, spreken met onze lippen en niet zal stoppen 'het verlorene te zoeken' door ons werken en handelen heen. De hele dag door probeer ik met de Heiland te praten en te overleggen en dan doet het er niet toe waar ik mee bezig ben.

Als ik van het ene ogenblik tot het andere kan vasthouden aan Zijn liefde, weet ik dat ik daar niet van kan wegdrijven. Op deze manier breng ik het bidden zonder ophouden (1 Thessalonicenzen 5:17) in praktijk en zoek ik voortdurend Gods nabijheid (Psalm 73:28).

De laatste tijd heb ik gezondheidsproblemen: een ongeneeslijke longaandoening, kanker en ik ben diabeet. Als ik mij in gebed uitspreek voor God en Zijn Woord lees, kan ik dat niet meer geknield doen. De Heer weet dat als ik dat zou doen, ik niet zo gemakkelijk weer overeind kom. Hij kijkt naar het hart en niet naar mijn beverige knieën. Ik word regelmatig medisch onderzocht en heb mijn deel wel gehad in allerlei operaties. Ik ben bijna 24 uur van de dag afhankelijk van apparatuur die mij voorziet van de zuurstof die ik nodig heb. Job heeft het eens zo uitgeroepen: *'...De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!'* (Job 1:21).

Ja, Hij heeft mij zoveel gegeven, door al die jaren heen en ook nu nog. Maar het grootste geschenk, ik zeg het met de woorden van Robert Robinson, is een hart dat zodanig gestemd is dat het Gods lof kan bezingen. Veel van mijn mobiliteit is mij ontnomen, ik heb meer dan de helft van mijn longcapaciteit verloren en veel van de energie die ik graag tot Gods eer zou willen gebruiken. Ik ben inmiddels 80 en heb maar een beperkt aantal dagen van leven in het verschiet. Maar God heeft het meest waardevolle voor mij overgelaten: het vermogen Hem met die 'eerste liefde' lief te hebben en Hem elke dag dat ik nog leef met mijn gedachten en emoties lof te brengen.

Onafscheidelijk

Ik wil niet de indruk geven dat ik volmaakt ben. Er zijn dingen in mijn hart waarvan ik graag wilde dat ze er niet waren. Niemand is volmaakt, behalve Jezus. Ik heb dezelfde sporen van zonde en rebellie in mij waar wij allemaal mee hebben te worstelen. Elke dag weer heb ik neigingen die tegen Gods bedoeling ingaan (Galaten 5:16-17). Mijn hart gaat heel gemakkelijk op een dwaaltocht. Wij kennen dat allemaal wel. Er is dagelijkse waakzaamheid voor nodig om ervoor te zorgen dat ons geestelijk leven niet afdwaalt van de eerste liefde. Maar die strijd en dagelijkse discipline is het dan ook meer dan waard!

Gods liefde geeft zoveel kracht en is zo verfrissend. Ik kan elk gezondheidsprobleem dat wellicht nog voor mij ligt aanvaarden. Ik kan zelfs de dood met vreugde tegemoet zien. Maar ik zou het niet aankunnen dat ik gescheiden zou zijn van de volmaakte liefde van God die mij draagt en steunt.

Het doet mij bijzonder veel wat wij in Romeinen 8:38-39 lezen. Ik geef het met andere woorden weer:

'Ik ben ervan overtuigd dat niets ons van Zijn liefde kan scheiden. De dood kan het niet en ook het leven niet. De engelen kunnen het niet. De demonen kunnen het niet. Onze angst voor het heden, onze zorgen voor morgen en zelfs de krachten van de hel kunnen Gods liefde niet van ons weghouden. Of we nu kilometers hoog vliegen of in de diepste oceaan zijn, niets in deze schepping kan ons ooit scheiden van de liefde van God die ons is geopenbaard in Christus Jezus, onze Heer.'

Er is dus absoluut niets dat jou en mij van die eerste liefde kan scheiden. Zelfs de engelen of duistere machten kunnen niet tussen ons en God komen. Ook de dood kan geen barrière opwerpen. Het enige waardoor wij die eerste liefde kunnen kwijtraken, is onze eigen geest die geneigd is af te dwalen.

In 1 Korinthe 13:13 staat dat er drie dingen blijvend zijn – geloof, hoop en liefde – en de meeste van deze drie is de liefde. Mijn geloof zal afgerond worden op de dag dat ik Jezus zal ontmoeten. Al mijn hoop zal realiteit geworden zijn. Maar mijn liefde voor God en Zijn liefde voor mij, zullen doorgaan vanuit het nu tot in de eeuwigheid.

De Bijbel zegt dat liefde het allergrootste is. Ik zou er zelfs niet voor een kort moment buiten kunnen. En hoe staat het met jou? Is jouw geest op de één of andere manier dwaalwegen gegaan, weg van de wonderlijke liefde van God? Hoe zou je de toewijding van jouw hart omschrijven? Kun jij je nog herinneren hoe het was die eerste dag dat je Hem ontmoette? Hoe ver ben je afgeraakt van de plaats

waar Hij jou eigenlijk wil hebben? Wat is er voor je nodig om terug te keren bij die eerste liefde waarvan Hij wil dat wij die dag-in-dag-uit als iets normaal beschouwen?
Het is mijn gebed dat dit materiaal dit soort vragen zal beantwoorden.

Jezus gaf ons de opdracht God lief te hebben met heel ons hart, onze ziel, ons denken en onze kracht. Ik geloof niet dat er iets anders in dit leven is dat voor jou en mij van zo'n doorslaggevend belang is. Zoals Paulus ons al liet zien, is er geen afstand in tijd en ruimte waardoor wij weggehouden kunnen worden van Zijn overweldigende liefde. Je kunt de halve wereld overgaan om je voor het merendeel van je levensjaren voor Hem te verschuilen. Het doet er niet toe wat jouw levensomstandigheden zijn, wat je uitgespookt hebt, of hoelang je in rebellie hebt geleefd, Gods hart van liefde blijft voor je openstaan.

Je kunt naar huis teruggaan – terug naar de armen van de Vader die er maar niet moe van wordt op jou te wachten. Die naar mogelijkheden zoekt om jouw blijdschap en de verwondering over jouw verlossing te herstellen.

Verzegel het...

Als jouw hart de neiging heeft te dwalen, ook al ben je een gelovige, als de bron van jouw toewijding opgedroogd is, als je door alle drukte van het leven en het doolhof van uitdagingen en relaties, jouw eerste liefde bent kwijtgeraakt, dan is dit materiaal voor jou bedoeld.

Mocht je nooit op een persoonlijke manier met Jezus kennis gemaakt hebben, dan hoop ik dat dit materiaal je helpt om de meest geweldige ontdekking te doen die tijd en eeuwigheid aangaat. Als jouw hart verbonden wordt met Gods liefde, zet dan alles op alles om die verbinding in stand te houden voor de eer van God en voor jouw eeuwige zegen.

Door de jaren heen heb ik heel wat opgestoken van operaties, maar er is één operatie die ik je allemaal kan aanbevelen: de verzegeling van ons hart met Gods grote liefde. Zou je niet graag willen dat dit jou zou overkomen? Zou je willen ervaren dat je eens voor altijd in de tegenwoordigheid van een liefhebbende Vader zou zijn, zonder dat er ooit een einde aan komt?

Het kan als je dat oprecht verlangt. Vandaag nog kun je ontdekken dat jouw hart door de Heer verzegeld kan worden. Je kunt er zeker van worden dat Zijn wonderlijke, alomvattende, onvoorwaardelijke liefde je nooit meer loslaat – en van dat ogenblik af dat je Hém niet meer loslaat en gaat dwalen.

Jouw eerste liefde wordt jouw enige en definitieve liefde, de liefde van al je dagen, uren en ogenblikken. Voor het leven hier en voor de eeuwigheid.

Bijbelleessuggesties:

Openbaring 2:1-7

Romeinen 8:38-39

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wat was de waarschuwing als er geen terugkeer naar de eerste liefde zou plaatsvinden?
Wat had dat te betekenen?
2. Hoe kunnen wij de eerste liefde herontdekken?

Hoofdstuk 2

Door liefde veranderd

'Hierin is de liefde, niet dat wij God lief hebben gekregen, maar dat Hij ons liefhad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden,' (1 Johannes 4:10).

De liefde van God heeft mij overrompeld. Het was wel het laatste wat ik verwachtte en tegelijkertijd het enige wat mijn totale toewijding tot gevolg had.

Het was 1945. Ik was een jong zakenman voor wie nog de hele wereld openstond. Ik werkte lange dagen, gedreven door de Amerikaanse droom een eigen zaak op te bouwen en daarmee fortuin te maken. Eerlijk gezegd ging het mij niet slecht af. Ik deed goede zaken. Maar vanaf de eerste dag dat ik in Californië was, overkwam mij iets onverwachts en ongeplands. Het was iets waarvan ik achteraf alleen maar kan zeggen dat het de soevereine, onzichtbare, liefdevolle hand van God was.

Ik was net in Los Angeles aangekomen en was met de auto onderweg naar Pasadena. Ik nam een lifter mee. Vandaag de dag zou ik dat niet aanraden maar een halve eeuw geleden was zo iets ongevaarlijk. De bewuste lifter was een aardige jonge kerel die mij zelfs uitnodigde mee te gaan naar het huis van Dawson en Lila Trotman. Dawson was de oprichter van de Navigatorbeweging waar mijn passagier bij betrokken was. Diezelfde avond nog werd ik ook gevraagd mee te gaan naar het huis van Charles E. Fuller. Diens zoon Dan was jarig en er werd een verjaardagsfeestje gegeven (jaren later had ik de eer getuige te zijn bij het huwelijk van Dan en diens vrouw Ruth).

Kun je het je voorstellen? Ik als ongelovige jonge kerel die de avond doorbreng in de woningen van twee van de grootste christelijke leiders van de twintigste eeuw. Hoe kun je verklaren dat zo iets gebeurt? Later ontdekte ik dat mijn moeder ervoor bad dat God over mij zou waken en mijn weg zou leiden. Hij beantwoordde gewoon haar gebed!

Ruim een jaar ging er overheen tot ik werd uitgenodigd om een dienst mee te maken in de 'First Presbyterian Church' in Hollywood. Het was een dynamische, levendige, kerkelijke gemeente en ze hadden er een groep voor jongvolwassenen. Die groep had aantrekkingskracht op mij. Ik begon hun bijeenkomsten bij te wonen en verbaasde mij over wat ik zag. Die mensen hadden iets bijzonders over zich. Hun leven en de uitstraling daarvan was iets wat ik niet eerder had ervaren. Kerkgang had nooit veel voor mij betekend, maar deze mensen staken iets bij mij aan. Ik raakte steeds meer bij die groep jongvolwassenen betrokken totdat ik na enkele maanden beseftte dat ik tot een keuze gedwongen werd ten aanzien van mijn geestelijk leven.

Ik zocht de stoffige Bijbel op die mijn moeder mij had gegeven toen ik een tiener was. Ik ging erin lezen en maakte studie van het leven en de uitspraken van Jezus. Ik deed het met een levendige interesse. Hoewel ik een gelovige moeder had en ik in mijn jonge jaren best wel regelmatig naar de kerk was gegaan en de nodige preken had gehoord, leken de woorden van de evangeliën totaal nieuw voor mij. Het was alsof ik ze nog nooit had gehoord. Die woorden pakten mij en namen beslag van mijn denken. Enkele maanden gingen voorbij en na het horen van een aantal goede preken en aandachtig lezen van Gods Woord, was het alsof Jezus uit dat heilige boek naar buiten stapte en mijn

volledige toewijding vroeg. Ik was overtuigd geraakt dat Hij de meest opmerkelijke en bijzondere persoon was die ooit op deze aarde had rondgelopen.

De persoon die verantwoordelijk was voor de bijbelstudiegroep waarvan ik deel uitmaakte was een vrouw, Dr. Henrietta Mears. Zij was een ander voorbeeld van iemand die door God op mijn levensweg was geplaatst. Haar passie voor Jezus beïnvloedde niet alleen mijn leven, maar bracht haar tot de oprichting van een uitgeverij, een retraite- en conferentiecentrum, een hele serie bijbelstudiematerialen (die nu inmiddels in veel talen vertaald zijn) en zij heeft een blijvende invloed gehad op het leven van honderden mannen en vrouwen van over de hele wereld. Billy Graham is ook één van hen. Het geloof en de toewijding van die honderden werd aangestoken door het contact met Henrietta Mears.

Mevrouw Mears en mijn predikant, dr. Louis Evans, hielpen mij te begrijpen dat Jezus veel meer is dan de meest bijzondere persoon op aarde. Hij was God in menselijke gedaante, die hier op aarde is gekomen zodat wij Hem konden leren kennen en liefhebben. Mijn moeder had mij als eerste de weg gewezen, daarna waren het dr. Mears en dr. Evans die mij toonden dat Christus de Almachtige is. Zij waren toonbeelden van de volledige liefde en toewijding aan Christus die elke volgeling van Hem aan de dag zou moeten leggen.

Echte liefde

Ik was naar Californië gekomen om carrière te maken. In zakelijke zin. Maar toen ik daar gekomen was merkte ik uit de contacten met allerlei mensen die ik ontmoette dat Gods liefde mij zocht. Al die omstandigheden en ontmoetingen bij elkaar brachten mij tot het punt dat ik mocht ontdekken wie Jezus werkelijk is.

Ik ben opgegroeid op een boerderij waar wij als gezin allemaal een taak hadden. Terwijl ik mijn dagelijkse karweitjes deed, hoorde ik mijn moeder tijdens haar werk in rustige overgave liederen zingen. Ik zag dat zij elke dag vroeg opstond om te bidden en haar Bijbel te lezen, hoe druk het ook kon zijn. Maar nu begreep ik als jonge pasbekeerde iets van de vreugde die er schuilde in de liederen die het hart van mijn moeder vulden. Ik begreep iets van de drang die zij elke dag voelde om elke morgen en elke avond haar Bijbel te openen om contact te hebben met haar Schepper en Heer.

Mijn vader en moeder waren toen 35 jaar getrouwd en leefden in een verdeeld huis. Mijn vader was niet gelovig. Toen ik Jezus ontmoet had, werd mijn vader de nummer één op mijn gebedslijstje. Ik mocht hem na ongeveer een jaar tot Jezus leiden. Mijn ouders leefden nog eens 35 jaar samen maar nu met Christus als de Heer van hun huwelijk. Het was een dramatisch verschil met daarvoor. Mijn vader en moeder gingen naar het Vaderhuis toen zij 93 waren. Wij hebben samen nog hele rijke en intense tijden mogen beleven.

Hoe meer ik van Jezus leerde, zoveel te meer groeide mijn liefde voor Hem. De eerste brief van Johannes, zowel krachtig als kort van inhoud, leerde mij veel over wat liefde is:

'Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde. Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God lief hebben gekregen, maar dat Hij ons liefhad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden,' (1 Johannes 4:8-10).

Wat is het toch eenvoudig! Hoe had ik eraan voorbij kunnen gaan? God is liefde! Voor mij is dat het belangrijkste zinnetje geworden dat ooit geschreven is. Het zijn maar drie woorden die de wereld op zijn kop hebben gezet. Die verdriet in vreugde heeft veranderd en nederlaag in overwinning. Geen andere woorden kunnen zo eenvoudig zijn en tegelijkertijd zo indringend en krachtig: God is liefde!

De diepte van die uitspraak kunnen wij niet ten volle begrijpen als wij ook niet een goed beeld hebben van het object van Gods volmaakte, oneindige, onvoorwaardelijke liefde: ons mensen! De zondige, rebellerende mens, zoals jij en ik. Als mensen vol ongehoorzaamheid, zouden we niets

anders verdienen dan straf en eeuwige verbanning. Weg van Gods heilige tegenwoordigheid. Maar God Zelf onderging, weloverwogen als een daad van grote liefde, de straf van het kruis zodat wij konden ontkomen en dat allemaal omdat God liefde is. Hij stelde Zich bloot aan de meest pijnlijke en vernederende executie die mensen ook maar konden bedenken. En dat deed Hij om de bewerkers van Zijn lijden Zijn plan van redding uit het rijk van de duisternis aan te bieden. Het kan mij emotioneel aangrijpen als ik bedenk wat Zijn dood aan het kruis voor mij betekent. Ook als ik de nagels door Zijn polsen had geslagen, daar aan de voet van het kruis, dan nog had Hij mij volkomen liefde en volkomen vergeving aangeboden.

Johannes zegt dat het niet een kwestie is van een proberen van jou of mij om God lief te hebben. Het is allemaal met Hem begonnen. Het kan ook niet anders, omdat wij niet in staat zijn lief te hebben zoals het zou moeten. Omdat Hij ons eerst heeft liefgehad, omdat Hij het initiatief nam, daarom kunnen wij Hem of een naaste liefhebben: Hij heeft ons eerst liefgehad (1 Johannes 4:19). Hij had de mens lief vanaf de schepping, maar na de lange jaren van rebellie en verwerping van Zijn richtlijnen, voelde Hij verdriet en boosheid over onze houding. Maar uiteindelijk, gedreven door een liefde en een mededogen die wij niet kunnen begrijpen, kwam Hij zelf om ons door Zijn gang naar het kruis eens voor altijd te redden.

Houd het vuur brandend

Als pasbekeerde bestudeerde ik de woorden van 1 Johannes. Ik had mijzelf nooit als 'zondaar' gezien. Maar nu was het totaal veranderd. Ik begreep nu dat mijn zonden niet onderdeden voor die van de mannen die Jezus hadden gekruisigd. God had zoveel voor mij gedaan en ik had minder dan niets voor Hem gedaan.

Geld en zakendoen, dat waren mijn goden. Succes en bekendheid, dat waren de zaken waarvoor ik op de knieën ging. En toch had God mij zo lief dat Hij mij achtervolgde, mij in het gezelschap bracht van fantastische mensen vanaf de eerste avond dat ik in Californië was.

'God is liefde,' schrijft Johannes: *'...en wie in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem,'* (4:16).

Johannes heeft het zelfs over groei naar volmaakte (!) liefde als wij in Gods liefde blijven (1 Johannes 4:16-17).

Die eenvoudige woorden beschreven het leven waarnaar ik verlangde. Ik wilde niet langer leven in de greep van afgunst. Met Gods hulp wilde ik leven vanuit de liefde. Volgens het bijbelgedeelte dat ik zojuist aanhaalde, zou dat het bewijs zijn dat God in mij leefde. Ik wilde niet wegdrijven van de liefde van God maar wilde mij ernaar uitstrekken dat die liefde volmaakt zou worden. Het zou weerspiegelen moeten worden in mijn toewijding aan God en de naaste.

Johannes Calvijn, de grote reformator uit Genève, gebruikte het symbool van een hand die een brandend hart vasthoudt, met de inscriptie 'Ik geef U mijn hart, o Here, vol verwachting en eerbied.' Toen ik mocht ervaren dat mijn hart vlam vatte voor Christus en mijn liefde voor Hem groeide, grepen een paar van mijn vrienden en ikzelf dat symbool aan als een motto voor ons leven. Wij noemden onszelf 'de gemeenschap van het brandende hart' en verklaarden bereid te zijn alles voor God op te offeren. Sinds die tijd heb ik geprobeerd dat mijn hart brandend bleef voor de eer van God en voor Zijn dienst.

Op een zondagmiddag in 1951 hebben Vonette en ik na veel gebed onze handtekening gezet onder een soort contract dat wij met Christus aangingen. Aan Hem wijdden we ons leven, onze toekomst en alles wat wij bezaten of ooit zouden verkrijgen. Naast het moment van mijn verlossing, is dit de belangrijkste en meest bevrijdende dag van mijn leven geworden. Zonder reserve gaven wij alles wat wij bezaten, onze levensdoelen, ons verleden en onze toekomst over aan de liefhebbende hemelse Vader. Het was een overeenkomst met God waarin wij verklaarden slaven van de Meester te zijn. Wij waren hiertoe geïnspireerd omdat Hij volgens Filippenzen 2:7 een slaaf, een dienstknecht voor alle mensen is geworden.

Ook Paulus en Timotheüs verklaarden in Filippenzen 1:1 dat zij slaven, dienstknechten van Jezus waren, net zoals Petrus, Jakobus en Judas dat verklaarden (2 Petrus 1:1, Jakobus 1:1 en Judas 1).

Terugkijkend op de vijftig jaar daarna, is Hij méér dan trouw gebleken! Hij heeft woord gehouden, elke dag opnieuw. Vonette en ik hebben weinig bezittingen. Wij hebben geen huis in eigendom en de auto die wij gebruiken is niet ons eigendom. Maar Hij heeft in alles voorzien zoals Hij beloofde in Filippienzen 4:19.

Gods oneindige liefde is elk ogenblik van de dag beschikbaar. Hoe zouden wij zonder kunnen leven? Hoe zou onze eerste liefde voor Hem kunnen afbrokkelen terwijl Zijn liefde zo volmaakt en trouw is? Maar ik ben mij er heel goed van bewust dat er een reëel gevaar op de loer ligt voor elke christen. Er zijn heel wat mensen die kunnen terugkijken op een periode in hun leven dat hun hart brandend was voor God. Mensen om ons heen zagen dat. Het veranderde ons van binnenuit. Maar door allerlei oorzaken en zonder opzet doofden de vlammen uit totdat wij alleen maar een beetje gloeiend kool waren. Wat uiteindelijk bleef, was wat rook en as. Er zijn weinig zaken die zo verdrietig zijn als de resten van een uitgebrande en gedoofde toewijding...

Handen en hart

Waarom laten wij toch toe dat het gebeurt? Een van de redenen is misschien dat het zoveel gemakkelijker is om een Martha te zijn dan een Maria.

Het verhaal van de twee zussen (Lukas 10:38-42) heeft mij altijd gefascineerd. Iedereen die mij kent, weet dat ik een geboren 'doener' ben; ik ben altijd te porren voor actie. Ik houd ervan dingen aan te pakken. Ik heb het idee dat Martha ook in die richting dacht... Laten we eens kijken hoe zij het beleefde.

Zij woonde in Bethanië, een dorpje niet ver van Jeruzalem. Op een dag kwam Jezus op bezoek. Hij kwam met een heel gevolg: discipelen en allerlei vrienden. Met haar hele huis vol gasten, viel Martha in de rol van gastvrouw, kokend en schoonmakend. Dit was de manier hoe een vrouw in die tijd haar toewijding toonde en niemand nam het haar kwalijk. Het was niet Martha maar zus Maria, wier gedrag vragen opriep. Maria zat aan de voeten van Jezus, waar een toegenegen discipel traditiegetrouw een plek zou hebben gevonden.

Martha, druk bezig met de maaltijd, deed iets heel normaal. Zij ging naar Jezus toe en zei: '*...Heere, trekt U het Zich niet aan dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg toch tegen haar dat zij mij helpt,*' (10:40).

Jezus reageerde toen op een manier die ons wel iets moet zeggen: 'Maar beste Marta, waarom ben je daar zo boos over? Er is maar één zaak waar je je mee bezig moet houden. Maria heeft het ontdekt (het goede deel uitgekozen) en ik wil het niet van haar afnemen.' (10:41-42).

Jezus kende de geschriften van Mozes heel goed, maar misschien had Hij bij Zijn reactie ten opzichte van Martha het bijbelboek Klaagliederen 3:22-25 in gedachten.

Ik denk dat Martha een goed hart had, maar ook een hele bezige natuur. Ik ken de verleiding zo druk te zijn met de dienst aan God dat wij te ver afkomen van de passie die ons inspireerde tot die dienst. Positieve en negatieve zaken kunnen ons dan zó in beslag nemen. Net zoals dat bij Martha gebeurde. Jezus wilde absoluut niet zeggen dat wij onze dagelijkse verantwoordelijkheden moeten veronachtzamen. Maar die zaken mogen ons niet afbrengen van het allerbelangrijkste. Bij een andere gelegenheid zei Jezus dat wij eerst het Koninkrijk van God moeten zoeken en Zijn gerechtigheid, en dat alle andere zaken ons dan gegeven worden (Mattheüs 6:33).

Jezus benadrukte dit heel vaak. Bijvoorbeeld in het verhaal van de zaaier en het zaad in Mattheüs 13. De zaaier zaaide en het zaad viel op verschillende plaatsen die dan bepaalden wat er met dat zaad gebeurde. Een deel van het zaad viel zelfs tussen de dorens. Nadat Hij Zijn verhaal verteld had, legde Jezus uit dat de dorens een illustratie zijn van de mensen die het goede nieuws wel horen en het aanvaarden, maar dat alles toch wel heel gauw laten overwoekeren door de zorgen van alle dag en de aantrekkingskracht van de rijkdom. Er volgt dan ook geen vrucht (Mattheüs 13:22).

We rennen alle kanten op. We jagen succes na, bekendheid, de waardering van anderen en ga zo maar door. Daardoor vergeten we het enige dat echt belangrijk is. Ik denk dat het mogelijk is de

dorens te vermijden. Wij kunnen aan de voeten van de Meester gaan zitten en zorgvuldig naar Hem luisteren. Dan houdt onze liefde voor Hem ons vast.

Mijn moeder had de handen van Martha en het hart van Maria. Zij was de hele dag druk met haar werk op de boerderij en de zorg voor zeven kinderen. Maar tegelijkertijd neuriede zij liederen van dankbaarheid en aanbidding. Ik denk dat zij dezelfde ontdekking heeft gedaan als Maria en Jezus heeft niet toegestaan dat zij deze ontdekking kwijtraakte.

Maar hoe zit het met jou en met mij? Wat gebeurt er als wij het te druk krijgen met de rompslomp van het leven en onze passie onderweg kwijtraken? Laten wij eens nadenken over een groep christenen die in de eerste eeuw leefden die ook die ervaring hadden. Zij waren op een overrompelende manier ‘verliefd op God’ geworden en dat maakte een grote indruk op hun omgeving, een goddeloze stad. Maar toch raakten zij die eerste liefde kwijt.

Kwijtgeraakte liefde

In het begin van het boek Openbaring treffen wij een opmerkelijke passage aan waarin Jezus Zich rechtstreeks richt tot zeven prominente kerken (plaatselijke gemeenten) van de eerste eeuw. Hij groet ze allemaal met een schouderklopje, een bemoedigend woord voor wat zij goed hebben gedaan. Maar dan komt waar het op aan komt. Hij maakt duidelijk waarin verandering moet komen. De eerste gemeente is gevestigd in de stad Efeze. Als we daarover lezen dan krijgen we de indruk dat er daar heel wat Martha’s waren – bezige, dienstbare mensen die voortdurend in de weer waren maar hun hart kwijt waren.

‘Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden. Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert,’ (Openbaring 2:2-5).

Ik stel voor dat je deze woorden eens goed bestudeert. Zij zijn heel belangrijk voor iedereen die God kent en liefheeft. De Heer zegt dat zij Hem heel goed gediend hebben en dat zij zelfs voor Zijn Naam hebben geleden. Hij maakt duidelijk dat het hele goede eigenschappen zijn. Maar ook dat er iets is wat Hem bijzonder dwars zit. Het gebrek aan toegewijde liefde voor Hem en voor elkaar...

Het verbaast ons allemaal, maar Hij zegt dat hun liefde niet meer is wat het geweest is. Dat zij het achter zich hebben gelaten. Herinneren jullie je niet meer hoe het eens was? Herinneren jullie de tijd dat jullie hart voor Mij in vuur en vlam stonden en hoe die liefde op al jullie onderlinge relaties invloed had? Jullie zijn er heel ver van afgedwaald. Maar Ik heb goed nieuws: het kan weer worden zoals het was!

Kom terug – dat is de boodschap. De oorspronkelijke taal waarin dit bijbelgedeelte geschreven is, zegt overigens niet dat die gelovigen hun eerste liefde verloren hebben, maar dat zij het verzaakt hebben. Ik hoop dat je het verschil oppakt. Het is niet zomaar verloren gegaan maar welbewust verdwenen. Wij ‘verliezen’ onze liefde niet voor onze man of vrouw, voor iemand anders die ons lief is of voor Jezus Christus. We verwaarlozen het welbewust. Als wij zeggen dat wij iets verloren hebben, dan lijkt het alsof het een ongelukkige samenloop van omstandigheden is. Niemand kan er iets aan doen – net zoals het gaat met een sleutelbos die je verliest. Maar God houdt ons ervoor verantwoordelijk de liefde te onderhouden die Hij over ons uitstort. Het is onze verantwoordelijkheid het vast te houden en nooit los te laten. Maar de gelovigen in Efeze hebben dat niet gedaan. Zij hebben het achter zich gelaten en nu nodigt God hen en ons uit om terug te komen.

Het vijfde vers laat de weg terug zien:

- bedenk (denk eraan) van welke hoogte u bent gevallen zijt (2:5a)

- bekeer u (2:5b)
- doe weer uw eerste werken (2:5c)

Het eerste punt is iets wat zich in ons denken afspeelt. Als ons hart verkild is geraakt, moeten we teruggrijpen op ons denken. We kunnen misschien niets meer voelen, maar we kunnen nog wel (terug)denken. Conclusie is dat ons denkcentrum de beste plek is om de nog nagloeïende kooltjes weer aan te wakkeren zodat ons hart weer verwarmd wordt.

Onze herinneringen (de HSV-vertaling noemt het: bedenken) maken ons met een schok wakker. Het is niet meer zoals het was. Wij hebben geen greep meer op het meest geweldige in het leven. Dat terugdenken kan ons verdrietig maken over ons afdwalen, weg van onze eerste liefde. Daardoor komt er iets van berouw. Wij willen ons weer omkeren. Terug naar waar wij waren. Wij zijn innerlijk bereid om het brandpunt van onze aandacht weer op God te richten. En dan gaan wij uiteindelijk weer de dingen doen die wij vroeger deden.

Ons hele zelf

In zijn allereenvoudigste vorm gaat het bij de terugkeer naar de eerste liefde om het volgende:

Wat wij doen	Wat wij daarvoor gebruiken	Wat Jezus erover zegt
Wij denken (herinnering)	Onze gedachten	'Bedenk dan...'
Wij voelen (spijt)	Ons hart	'...van welke hoogte u bent gevallen...'
Wij veranderen (terugkeer)	Onze ziel	'...en bekeer u...'
Wij doen er iets aan (nieuwe start)	Onze innerlijke kracht	'...en doe weer de eerste werken...'

Het plan van God is een volmaakt plan. Het maakt gebruik van ons denken, ons hart, onze ziel en onze kracht – ons hele zelf – om ons weer terug te brengen in het centrum van Zijn aanwezigheid. Hij wil ons helemaal hebben, zodat wij Hem ook helemaal kunnen ervaren. Het is maar niet zomaar dat Jezus gezegd heeft dat het grote gebod is dat wij de Here onze God met heel ons hart, met heel onze ziel, met heel ons denken en met al onze kracht moeten liefhebben (Markus 12:30)

Jezus leerde ons ook dat het tweede gebod als vanzelf vanuit het eerste gebod volgt: 'de naaste liefhebben als jezelf (12:31). Het is opmerkelijk dat Jezus tegen de Efeziërs zei dat zij zowel Hem als elkaar niet meer zo liefhadden als eerst. Liefde voor andere mensen is een vanzelfsprekend gevolg van de liefde voor God. Het is een totale onmogelijkheid de Here God lief te hebben met heel ons denken, ons hart, onze ziel en onze kracht, zonder dat het zijn invloed heeft op ons contact met andere mensen. Te beginnen met de mensen die ons het meest naast zijn: ouders, grootouders, broers en zussen, ooms en tantes, neven en nichten. Het werkt in twee richtingen: wanneer je de vreugde in de Heer kwijt raakt, raak je ook de vreugde kwijt ten aanzien van andere mensen.

Waar sta jij vandaag-de-dag in dit opzicht? Is jouw relatie met de mensen die voor jou van belang zijn gekenmerkt door liefde? Als er sprake is van moeitelijke relaties binnen jouw familie, op het werk en in vriendschappen, dan is het allereerst van belang om na te gaan hoe het staat met jouw relatie met God. En dat komt omdat we met heel ons denken, ons hart, onze ziel en onze kracht God liefhebben (of van Hem wegdrijven!).

Toen Jezus met Zijn discipelen sprak tijdens die hele bijzondere, intieme ontmoeting in de opperzaal, noemde Hij het in Hem blijven.

'Blijf in Mij, en Ik in u,' zei Hij toen. *'Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft,'* (Johannes 15:4).

Dit is de diepste betekenis van het onderhouden van de eerste liefde. Als wij in Hem blijven met alles wat in ons is, dan ben je net zo afhankelijk van Hem als een tak van een boom afhankelijk is of een rank van de wijnstok.

Als wij in Hem blijven, dan worden wij geestelijk steeds gezonder en dragen wij vrucht. Jouw relaties worden betekenisvoller. Jouw werk gaat er op vooruit. En anderen komen tot Jezus omdat zij het bewijs van Gods werkelijkheid in jou zien.

Dit brengt ons bij de volgende stap: als wij de eerste liefde voor God weer hebben heroverd dan zal er een geestelijke vernieuwing plaatsvinden.

In 1994 begon voor mij een van de rijkste geestelijke periodes van mijn leven. Ik voelde mij geleid het voorbeeld van Jezus te volgen om gedurende veertig dagen te bidden en te vasten voor een geestelijke vernieuwing op nationaal en mondiaal niveau. En niet te vergeten voor de vervulling van de Grote Opdracht.

Sinds die tijd heb ik het elk jaar mogen herhalen. Na de vierde keer liet Gods Geest mij zien dat het vasten een wezenlijk onderdeel is van de Grote Opdracht. Toen Jezus in Mattheüs 28:20 aan Zijn discipelen zei dat zij op hun beurt nieuwe discipelen moesten leren al datgene te doen wat Jezus hen als discipelen had geleerd, hield dat ook het vasten in. Geen andere discipline voldoet aan de condities van 2 Kronieken 7:14 als bidden en vasten. Niets kan je terugkeer naar de eerste liefde zo versnellen als bidden en vasten.

Zo begint opwekking, geestelijke vernieuwing. Ik heb gevast en gebeden in het verlangen dat ik bij mijn leven nog opwekking onder Gods kinderen mocht beleven. In mijn eigen land en elders in de wereld. Historisch gezien zijn opwekkingen altijd begeleid door een bijzondere ingreep van God. Ik geloof dat de volgende wereldwijde geestelijke opwekking gekenmerkt zal worden door een opwekking (revival) van liefde. Ik heb die overtuiging gekregen tijdens mijn eerste vastenperiode en ik geloof dat de Heilige Geest mij die zekerheid toen gaf.

In Zijn woorden tot de Efeziërs heeft Jezus het ook over een aanvullende gebeurtenis: na het vernieuwen van onze eerste liefde, zullen wij een beloning ontvangen (zie Openbaring 2:7).

Wij zullen in het volgende hoofdstuk de verschillende stappen bestuderen. Door de genade van God mag onze toewijding ten opzichte van God weer vlam vatten en een groot vuur worden. De mensen om ons heen zullen dichterbij komen omdat zij hun hart en handen willen warmen aan de gloed van onze herstelde eerste liefde.

Bijbelleessuggestie:

Mattheüs 22:37-40

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wat, of wie moet onze eerste liefde zijn?
2. Waarom is de eerste liefde belangrijk?
3. Waarom geldt dit niet alleen individuele gelovigen maar ook plaatselijke kerken en gemeentes?

Hoofdstuk 3

Herinnering: Herleving van de eerste liefde

'Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen...,' (Openbaring 2:5).

Ik had het in twee opzichten bijzonder getroffen! In dezelfde periode dat ik mijn hemelse liefde vond heb ik mijn aardse liefde gevonden. In de periode dat ik de geweldige ontdekking mocht doen van Gods goedheid, liet Hij mij ook zien dat Vonette Zachary de juiste levenspartner voor mij was. Ik herinner mij die avond dat ik tegenover haar zat in het restaurant van de universiteit waar zij studeerde. Ik vertelde haar over mijn ambitieuze plannen voor het leven en hoe zij daar deel van uitmaakte. Ik woonde in Hollywood, een stad vol met mooie vrouwen. Maar in mijn ogen kon niemand van hen tippen aan de schoonheid van Vonette, zowel innerlijk als uiterlijk. Ik vroeg haar mijn vrouw te worden en haar jawoord deed mijn hart trillen. Samen hebben wij ons toegewijd aan Christus en aan onze onderlinge relatie. Nooit zijn wij in de vijftig jaar van ons huwelijk afgedreven van die liefde voor God en voor elkaar.

Als je ooit verloofd bent geweest en uitzag naar het huwelijk, dan weet je wat het betekent om aan de ander toegewijd te zijn. Vonette en ik waren van elkaar gescheiden door een enorme afstand. Zij studeerde in Texas en ik woonde in Californië. Ik heb gezorgd voor een constante stroom van brieven, bloemen en andere attenties. Plus de nodige (dure) telefoontjes. Maar ik had het ervoor over omdat ik haar duidelijk wilde maken dat het mij ernst was. Ik wilde dat zij hetzelfde voor mij zou voelen als wat ik voor haar voelde. Romantische gevoelens brengen soms verrassende creatieve uitingen naar boven. En dan is er dat verlangen naar de tijd om samen te zijn in het huwelijk. Altijd bij elkaar...

Ik ervaarde hetzelfde ten opzichte van mijn relatie met God. Ik zag ernaar uit dat Hij voor de rest van mijn leven bij mij zou zijn en besteedde daarom veel tijd in gebed en de studie van Zijn Woord. Ik studeerde vijf jaar aan de 'Princeton Universiteit' en het 'Fuller Theologisch Seminarium' omdat ik verlangde méér te leren over Jezus. Ik verlangde Hem beter te leren kennen en dichter tot Zijn liefhebbende hart getrokken te worden, net zoals ik ernaar verlangde tijd met Vonette door te brengen.

Door de jaren heen, hebben wij er samen hard aan gewerkt om ons huwelijk zo goed mogelijk te laten zijn. Er waren vaak situaties dat ik langere tijd van huis was en Vonette mij niet kon vergezellen. Dat vroeg extra aandacht om de intimiteit die zich had ontwikkeld levendig te houden. Afstand en tijd konden heel gemakkelijk obstakels worden, maar het was voor ons een prioriteit om te voorkomen dat er iets kwam tussen de nabijheid die wij samen ervaarden.

Er waren situaties dat ik prikkelbaar was of ongevoelig naar Vonette. In het begin van ons huwelijk gebeurde het eens dat ik plotseling weggeroepen werd voor een pastoraal gesprek met iemand en ik er totaal niet aan dacht Vonette te laten weten waar ik was. Ik liet haar uren wachten en zij had geen idee waar ik was. Toen ik terugkwam was Vonette niet bijster te spreken. Zij vroeg mij hoe ik mij zou voelen als mij zoiets overkwam. En terecht. We hebben het uitgepraat. Als resultaat van die

'aanvaring' in het begin van ons huwelijk hebben wij opnieuw onze toewijding naar elkaar uitgesproken en onze prioriteiten overwogen. Ik ontdekte bij mijzelf dat er heel wat zaken waren, waarin ik meer liefde moest tonen en meer begrip moest hebben voor haar gevoelens. Ik moest leren zeggen dat iets mij speet en dat ik moest laten merken dat ik wilde werken aan verbetering van mijn manier van optreden. En ik heb dat gedaan. Die vervelende ervaring droeg uiteindelijk goede vruchten. En ik groeide een beetje in volwassenheid als echtgenoot. Maar groei kan pijn doen! Wij hebben het samen door de jaren heen mogen leren. Het vroeg aandacht van ons beiden en de liefde mocht door de jaren heen verdiept worden. Mijn raad aan anderen, als er zich een probleem voordoet, is om sneller tot erkenning van fouten te komen. Om te leren zeggen: 'Vergeef mij, ik was fout...'

Ik geloof dat onze liefde voor God in veel opzichten vergeleken kan worden met de dynamiek van een goed huwelijk. De eerste ontmoeting met God kan ons in de wolken brengen. Zo'n eerste periode kan zo bijzonder zijn. Elke dag weer opnieuw zie je dan uit naar de ontmoeting met Hem in gebed en het lezen van Zijn Woord. Je bent je bewust van Zijn dagelijkse aanwezigheid. Maar door de jaren heen kan het allemaal routine worden. De aanvankelijke vreugde wordt afgevlakt tot het moment dat wij ontdekken dat wij onze eerste liefde hebben losgelaten.

Het jonge, onvolwassen enthousiasme moet zich verdiepen tot iets veel groters, veel meer bevredigends en iets wat in sterkere mate God eer brengt. Als wij Hem tekort doen, moeten wij Hem onze zonden belijden, berouw hebben en goedmaken waarin wij ook anderen tekort deden. Op die manier groeit er een diepe blijvende intimiteit. De vreugde is er, maar wij worden meer gericht op de liefde voor God door het dienen van God. Wij ervaren dat wij de Heer het meest ervaren en dat wij Hem het meest blij maken door de dingen te doen die Hij wil dat wij doen. Vonette en ik willen elkaar blij maken en wij willen samen God dienen. Na een halve eeuw is dat ons leven geworden: Hem dienen door elkaar lief te hebben en elkaar te dienen door onze liefde voor God. Dat is ultieme blijdschap. God steeds duidelijker gaan zien, Hem steeds nauwgezetter gaan volgen, en steeds dichterbij Hem willen zijn. Daar gaat het om. Maar wij zijn ons ervan bewust dat wij weer heel gemakkelijk wegdrijven van die eerste liefde. Het overkomt ons bijna allemaal.

Herinner je het je?

Als wij ons geestelijk droog en leeg voelen en wij de stem van God een langere periode niet meer hebben gehoord, dan helpt het om terug te gaan naar goede herinneringen. Herinneringen van Gods goedheid zijn belangrijk en onvervangbaar. In Zijn Woord roept God Zijn volk zich vast te klemmen aan hun geschiedenis en er kracht uit te putten. Openbaring 2:5 zegt dat wij ons moeten herinneren, dat wij moeten bedenken, van welke hoogte wij gevallen zijn...

Als wij eraan denken hoe onze eerste liefde was, dan geeft ons dat een beeld van het verschil tussen toen en nu. En dat raakt de emoties, het hart en brengt ons tot inkeer. Het geeft ons wat Paulus 'bedroefd worden naar Gods wil' noemt. Hij stuurde een vermanende brief naar de gelovigen in Korinthe en schreef: *'Nu verblijd ik mij, niet omdat u bedroefd bent geweest, maar omdat u bedroefd bent geweest tot bekering. Want u bent bedroefd geweest overeenkomstig de wil van God, zodat u in geen enkel opzicht door ons schade hebt geleden. Want de droefheid die overeenkomstig de wil van God is, brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg, maar de droefheid van de wereld brengt de dood teweeg.'* (2 Korinthe 7:9-10).

Als je bedroefd bent, er pijn van hebt dat de liefde uit je geloof verdwenen is, dan is dat droefheid naar Gods wil. Dat is goede pijn want die brengt tot inkeer.

Ik moet duidelijk maken, dat er ook mensen zijn die nooit heel bewust Jezus Christus als hun Heer en Heiland hebben aanvaard en geleerd hebben met Hem te wandelen. Er kan wel sprake zijn van geloof en regelmatig kerkbezoek, maar toch hebben ze niet een bewuste overgave aan Christus ervaren. Maar je kunt er wel naar verlangen. Je ervaart dat je faalt en beperkingen hebt. Gods Geest wil jou tot Christus trekken. Als jij ernaar verlangt om alles na te laten wat God verdriet doet:

geestelijke tekortkomingen en zonden, en je verlangt ernaar Gods liefde en vergeving te ervaren, wees er dan zeker van dat Hij met open armen op je wacht.

En als je in het verleden dat hechte contact met God hebt gehad maar de intensiteit daarvan hebt verloren dan wacht Hij ook op je met open armen.

Ik moet er weer aan denken hoe dat in het huwelijk kan gaan. Ik kom steeds weer met datzelfde voorbeeld en er is een bijzondere reden voor. Jezus noemt de Kerk – jij en ik dus – Zijn bruid! De vreugde van een goed huwelijk, hoe geweldig het ook kan zijn, is slechts een beperkt beeld van de diepste en meest intense vreugde die er bestaat: het kennen van God op een intieme, liefdevolle, persoonlijke manier.

Vonette en ik ervaren dat het ons goed doet als wij terugdenken aan die eerste vonken van liefde die er tussen ons waren, aan het bijzondere van het praten met elkaar en het ontdekken hoe wij de dingen zagen en beleefden. Wij proberen dan iets van ons verlangen, onze creativiteit en het spel van die tijd te herbeleven en het is verbazingwekkend hoe het onze liefde verfrist.

Laatst hadden wij twee van onze kleinkinderen op bezoek. Zij speelden samen domino. Nadat zij naar huis teruggegaan waren, stelde ik Vonette voor ook een spelletje domino te spelen. We hadden het jaren niet meer gespeeld en wij hadden er veel plezier in. Dat soort ervaringen hebben wij te weinig met mensen van wie we houden. Maar ook in onze relatie met God kunnen de dingen gewoonte worden. Sleur. Onze onderlinge relaties mogen niet iets van een sleur worden. Ook in de relatie met elkaar mag er steeds weer die bijzondere vonk van vernieuwing en verfrissing zijn, door bewust terug te denken aan de goede tijden met elkaar. We moeten stilstaan, herinneren en herbeleven.

Herinneringen ophalen

Hoe kunnen wij worden aangemoedigd ‘te bedenken van welke hoogte wij gevallen zijn’? Neem de tijd om te reflecteren. Roep je herinneringen te hulp en bedenk hoe die eerste liefde voor God was. Waar en wanneer ontmoette je Hem voor het eerst? Wat voelde je? Wat waren de eerste dingen die je deed? Ga op zoek naar mensen die je uit die periode kennen. Vraag hen welke veranderingen zij in je zagen. Veranderingen in jouw uitstraling, jouw spreken en jouw manier van doen en laten. Denk er over na hoe God jouw leven veranderde toen jij je eerste liefde voor Hem voelde. Welke gewoonten had je toen? Hoe was jouw gebedsleven? Welke bijbelgedeelten betekenden veel voor je?

Mag ik iets voorstellen? Neem eens een vel papier en trek in het midden van dat vel van boven tot onderen een lijn. Schrijf op de linkerhelft woorden of zinnen die jouw gevoelens beschrijven die je had toen jij jouw eerste liefde voor God beleefde. En beschrijf dan op de rechterhelft hoe het nu is. Ik denk dat je zult ontdekken dat er sprake is van geleidelijke erosie, slijtage in de dingen die verband houden met jouw oorspronkelijke toewijding aan God. Misschien zijn het geen opvallende dingen. Er zal vast wel een oprechte toewijding aan God zijn, net zoals dat in de kerk van Efeze het geval was. Misschien ga je wel heel trouw naar de kerk. Het lezen van de Bijbel is iets wat bij het leven van elke dag hoort. Maar wees er niet verbaasd over als je ontdekt dat de kenmerken van jouw eerste toewijding langzaam vervaagd of verdwenen zijn. Vaak zonder dat je het gemerkt hebt.

Nadat je hierover hebt nagedacht, stel ik voor om er met God over te praten. Zelfs als je Zijn aanwezigheid niet voelt, praat met Hem net zoals je met een vriend of naast familielid spreekt. Hij is dichterbij je dan jouw eigen hart. Als het helpt om je te concentreren, ga dan naar een stille plek en spreek hardop met God. Als ze komen, laat jouw tranen de vrije loop. Wees volkomen open met Hem. Hij kent je beter dan wie dan ook, beter zelfs dan je jezelf kent!

Misschien wil je wel een Eerste Liefde Dagboek beginnen en jouw gebeden elke dag aan het papier toevertrouwen. Het wordt dan een boek van jouw reis terug naar Zijn liefdevolle armen.

Wees van één ding overtuigd: God verbergt zich niet voor jou. Als pijn je voelt over de afstand die er tussen Hem en jou is gekomen, dan is dat een goede pijn. Dat is een teken van Zijn aanwezigheid.

Ik houd evenmin als jou van een bezoek aan de tandarts. Maar ik heb er iets belangrijks van geleerd. De tandarts heeft mij uitgelegd dat bij kiespijn zenuwweefsel uit het wortelkanaal verwijderd moet worden. Dat geeft dan een heerlijk opgelucht gevoel. Maar mijn tandarts is er niet zo gelukkig mee om dat te doen. Hij weet dat de tand nu verdroogt en niet meer gevoed wordt door gezond bloed. Na verloop van tijd wordt de tand bros en kan afbreken. Er wordt dan ook vaak een kroon op de tand gezet. Een levende tand reageert en laat ons weten dat er iets aan de hand is. Een dode tand verdroogt en geeft geen signalen.

Als je geestelijke pijn voelt, is dat een teken dat er nog gezond leven is. God is dichtbij – het ongemak is dat Hij door de pijn laat merken dat jouw relatie met Hem bijzondere aandacht vraagt. Misschien voel jij je geestelijk droog. Maar het is niet de droogte van de dood. Het is een signaal van verlangen naar leven. Je kunt pijn ervaren, maar jouw Schepper, jouw God en Verlosser deelt in jouw pijn. Voor elke traan die je laat, laat Hij een traan samen met jou. Hij verlangt ernaar dat je weer dichterbij komt en Zijn koestering ervaart. Zijn liefde is het meest bijzondere in het hele universum. Hij trekt je terug naar jouw eerste liefde voor Hem.

Soms is het noodzakelijk dat wij door een periode van moeite gaan om de bestemming van de vreugde te bereiken. Het in herinnering terugkijken kan ons brengen tot spijt, tot verootmoediging en schuldbelijdenis. Dat opent de deur voor vernieuwing.

Bijbelleessuggesties:

Deuteronomium 5:7

Mattheüs 10:37

1 Johannes 4:19

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Geef voorbeelden van zaken die op zichzelf geen zonde zijn, maar die ons van onze eerste liefde kunnen afhouden.
2. Waarom moet God onze eerste liefde zijn?
3. Hoe kunnen wij de overwinning behalen over de zaken die ons van onze eerste liefde afhouden?

Hoofdstuk 4

Berouw: Wegnemen van hindernissen

'Bekeer u...,' (Openbaring 2:5).

Laatst was er een tv-programma waarin het verhaal verteld werd van een meisje van twee jaar. Haar naam is Erika. Op een avond in februari klom zij uit bed (zij sliep naast haar moeder), liep de voordeur uit, de koude nacht in en was de hele nacht buiten. Onbeschermd. Toen haar moeder haar vond, leek het of het kind helemaal bevroren was. De radeloze moeder dacht dat het kind niet meer leefde, maar bracht het toch direct naar een ziekenhuis. Als door een wonder werd Erika gered. Tot op heden is er niets gebleken van hersenbeschadiging of enig ander nadeel van die vriesnacht buiten. Ze lacht en speelt met andere kinderen en heeft geen herinnering meer van haar nachtelijke ervaring in de schaduw van de dood.

Als ik aan dat verhaal van Erika denk, moet ik ook denken aan wat Johannes schrijft: *'Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen...'*

Vroeger koesterden wij ons in de warme, veilige aanwezigheid van onze hemelse Vader. Maar met dezelfde kinderlijke onachtzaamheid zijn wij weggelopen uit Zijn warme, liefhebbende armen en zijn wij verder en verder gedwaald.

En dan ontdekken we dat we in een ijskoude vriesnacht zijn terechtgekomen. Wij horen thuis in de armen van God: in Zijn liefde en warmte. Maar alles wat wij voelen is kou en verwarring.

Dit brengt ons bij het tweede deel van de bijbeltekst: *'Bekeer u...'* Kom terug!

Het bijbelse begrip 'bekeren' betekent een totale omkering, zowel innerlijk als uiterlijk. Niet alleen maar een terugkijken naar wat er eens was. Het is veel meer dan een je ergens schuldig over voelen. Het betekent verandering, een transformatie. Het betekent dat jij je eigen, onafhankelijke, op jezelf gerichte weg verlaat en Gods wil voor je leven aanvaardt. Je zet een eerste voetstap op de weg terug en loopt daarna de hele weg terug naar God. Als je die weg gaat, dan verlicht Hij je pad. Hij zei: *'...Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben,'* (Johannes 8:12).

Dit is het kritische punt, het beslissende moment in de weg terug naar de eerste liefde die wij achter ons hebben gelaten. Vaak kunnen we tot de pijnlijke ervaring komen dat er sprake is van een zelfgekozen verbanning, weg van de nabijheid van onze hemelse Vader. Misschien wel de meesten onder ons. Maar gaan we dan met berouw de weg terug? Ik ben bang dat dit niet zo vaak het geval is.

Het hoofdstuk dat je nu leest, is misschien wel het meest belangrijke van dit materiaal. Het is mijn gebed dat God elk woord gebruikt om je leven en leefomstandigheden in het licht te zetten.

Frisse lucht inademen

De inhoud van dit hoofdstuk is mij bijzonder uit het hart gegrepen. Het heeft mij jaren beziggehouden dat er bij zoveel christenen, ook na de bewuste aanvaarding van Christus als hun

Heiland, zo vaak sprake is van verschillende niveaus van geestelijke nederlaag. Ik vroeg mij ook af waarom er zo weinig onderlinge liefde is onder gelovigen. En waarom leed ik zelf zo onder de strijd van zonden en tekortkomingen? Ik kende mijn momenten van gebrek aan begrip voor de ander en mijn egoïsme. En dat terwijl ik wist dat de Geest van God in mij woonde.

Door het werk van 'Campus Crusade for Christ' mocht ik betrokken zijn bij de verkondiging van de boodschap van Gods liefde en vergeving door Jezus Christus. En voor die boodschap bleek veel belangstelling te bestaan. Maar er was toch méér dan de boodschap van vergeving door de aanvaarding van Christus? Hoe konden wij jonge gelovigen helpen hun eerste liefde voor Christus vast te houden en te groeien in hun geloof, hun liefde en het vrucht dragen voor Hem? Ik ontdekte dat de zonde zich een weg terug probeert te vechten in onze levens ondanks het feit dat Christus de volkomen overwinning heeft behaald. Hij heeft het dodelijke gif van de slang weggenomen. Maar hoewel de slang door Christus' overwinning aan het kruis verslagen is, blijft hij in staat ons te bijten als wij geen afstand van hem houden. Ik ervaarde het in mijn eigen leven en zag het bij anderen. Wij kennen Christus maar strijden met de zonde. Paulus sprak ook al over de strijd tussen het vlees en de Geest in Galaten 5:16-17: *'...Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.'*

Het is al weer heel wat jaren geleden dat ik worstelde met deze bijbelse waarheid en toen een ogenblik van bijzondere inspiratie ervaarde. God liet mij een soort 'woordspel' zien: geestelijk ademen.

Hij liet mij zien dat Gods liefdevolle aanwezigheid vergeleken kan worden met de frisse lucht die wij inademen. We kunnen niet zonder! Ik begrijp dit principe nu weer heel wat beter door mijn eigen longziekte. Door de afbraak van de longblaasjes heb ik een slangetje nodig die de zuivere zuurstof in mijn longen brengt. Bijna 24 uur van de dag. Elke hap zuurstof is voor mij kostbaar. Maar heel wat jaren geleden, toen mijn fysieke ademhaling nog normaal was, ontdekte ik dat we erop moeten toezien wat er in onze 'geestelijke longen' komt. Wij leven in een vervuilde wereld en wij ademen dagelijks heel wat ongezonde zaken in. Door het tv-kijken of luisteren naar bepaalde muziek kunnen wij de vuile dingen van de cultuur van deze wereld inademen. Ook door in het gezelschap van bepaalde mensen te verkeren, kunnen vervuilde ideeën in ons hart belanden.

Wij moeten de vuile lucht, de zonde, uitademen en de goedheid van Gods vergeving en genade inademen. Als wij zondigen door een bewuste houding van ongehoorzaamheid, dan kan geestelijk ademen de aanwezigheid van Gods Heilige Geest in ons leven herstellen. Het is een oefening van geloof die ons in staat stelt om de aanwezigheid van Gods liefde en vergeving continu in ons leven te ervaren.

Geestelijk ademen is het vuile uitademen en het zuivere inademen.

Het werkt als volgt:

- Uitademen: Belijd je zonde – geef aan God toe dat de zonde je onder invloed heeft en dank Hem voor de vergeving ervan (zie 1 Johannes 1:9). Schuldbelijdenis houdt ook levensverandering in: een verandering van houding en daad.
- Inademen: Geef de heerschappij van je leven aan Christus over en stel je erin geloof voor open dat de Heilige Geest (weer) de heerschappij in je leven overneemt. Vertrouw Hem dat Hij je leidt en kracht geeft volgens de opdracht in Efeze 5:18 en de belofte in 1 Johannes 5:14-15.

Sinds de dag dat deze gedachte mij voor ogen kwam heb ik dit principe van geestelijk ademen aan anderen mogen leren als een illustratie voor de dagelijkse schuldbelijdenis en het in geloof toe-eigenen van de volheid van de Heilige Geest als iets wat bij het leven van elke dag hoort. Dit principe heeft mijn leven als geen ander verrijkt. Ik ontdekte dat het mij hielp om mijn zonden onmiddellijk aan God over te geven zelfs als ik er nog mee worstelde. En door de jaren heen hebben velen mij verteld dat het geestelijk ademen hen in de vrijheid heeft gezet.

Onze geestelijke longen zuigen allerlei vuiligheid naar binnen en wij zijn het ons vaak niet eens bewust. Wij moeten bedenken van welke hoogte wij gevallen zijn. Wij komen immers van die geestelijke bergtop waar de lucht zuiver is? Door de kracht van de Heilige Geest mogen wij de frisse lucht inademen en teruggaan naar de geestelijke bergtop die wij zo graag weer willen bereiken.

Gebed en vasten

Ik wil graag een aanbeveling doen voor een belangrijke discipline. Die wordt weinig toegepast, maar net zoals met het geestelijk ademen, helpt vasten ons om de eerste liefde weer te heroveren. De laatste 25 jaar heb ik in ons land (ik woon in de VS) en in de wereld de noodzaak ervaren van een geestelijke opwekking. De eenvoudige geestelijke principes in dit materiaal, kunnen ook toegepast worden op nationaal niveau. In de VS zijn wij beslist weggedreven van de eerste liefde voor God, die er zo'n 200 jaar geleden bij velen in ons land geweest is. Wij moeten als natie ook bedenken van welke hoogte wij gevallen zijn. Wij moeten ons bekeren en teruggaan naar de godvrezendheid en toewijding die ons land heeft gekenmerkt en heeft grootgemaakt. De Bijbel leert dat een land, net zoals jij en ik op het individuele vlak, zich opnieuw kan toewijden aan God.

Het is de reden waarom miljoenen mensen in ons land voor een opwekking bidden. Ik ben tot de slotsom gekomen dat als wij de dieperliggende geestelijke problemen willen aanpakken, wij op een weg moeten gaan van intens gebed en van vasten. Voordat er een opwekking, een reveil zal kunnen zijn in dit land of welk ander land ook, zullen er duizenden, misschien miljoenen gelovigen moeten bidden en vasten en Gods aangezicht zoeken. Gebed brengt ons regelrecht in de nabijheid van God, vasten verhoogt onze afhankelijkheid en gevoeligheid ten opzichte van wat God ons wil duidelijk maken.

Ik benadruk altijd dat het daarbij gaat om veilig en gezond vasten met gedistilleerd water en zuivere groente- en vruchtensappen plus de noodzakelijke vitamines en mineralen die voor de instandhouding van ons lichaam nodig zijn.

Het vasten en bidden heeft mij veranderd. Ik heb mij sinds 1994 voorgenomen jaarlijks een periode van veertig dagen te vasten en het aangezicht van God te zoeken. Het heeft mij veel goeds gebracht. Vooral een hechtere intimiteit met God. Ik heb Zijn leiding ervaren met een in mijn beleving nog niet eerder ervaren duidelijkheid.

Velen hebben terugkeer, geestelijke vernieuwing en een nieuwe visie van God ervaren door hun vasten en bidden. Velen onder hen waren zich vóór die tijd wel bewust van de hoogte van waaruit zij gevallen waren, maar om de één of andere reden ontbrak het hun aan het echte verlangen naar verandering in hun leven – om de onzuivere zaken die bezit van hen hadden genomen uit te ademen. Door toegewijd gebed en gedisciplineerd vasten waren zij in staat om tot een bijzondere manier van verootmoediging te komen. Ik ken overal ter wereld mensen die een veertigdaags vasten als het keerpunt in hun geestelijk leven kunnen aanwijzen. Het werd voor hen een periode van verootmoediging, terugkeer en het opnieuw beleven van hun eerste liefde voor God.

Maar om die eerste liefde weer te heroveren is het in elk geval nodig dat gebed de plaats krijgt die het verdient. Als de Heilige Geest je zonden aanwijst die hindernissen in jouw leven hebben opgeworpen en je vindt het moeilijk om daar verandering in te brengen, dan kan het nodig zijn dat je het aangezicht van God zoekt via de weg van vasten. Het zal het proces van verootmoediging in een stroomversnelling brengen.

Dichtbij en toch zo ver weg

Ik kan je een aardige illustratie geven. Iemand was eens op zakenreis. Op weg naar een belangrijk congres. Hij reed op een hoofdweg maar had geen idee waar hij moest zijn. Hij stopte zijn auto bij een bushalte en vroeg daar aan een oudere man hoe ver het nog was naar het congrescentrum. De oude man glimlachte en zei: 'Het hangt ervan af welke kant je opgaat. In de richting die je nu rijdt is het nog duizenden kilometers. Als je de auto omkeert is het maar een paar honderd meter rijden.'

Zo dichtbij en toch zo ver weg! Misschien voel jij je duizenden kilometers van God verwijderd, maar Hij is zo dichtbij als een gefluisterd gebed. De Bijbel zegt dat Hij nooit Zijn oog van ons af laat gaan en nooit slaapt. Als je Hem niet langer ziet, dan kan het zijn dat je eenvoudigweg de verkeerde kant opgaat. Maak dan rechtsomkeert en wend je naar Hem toe. Veel mensen hebben er geen zin in om de geestelijke weg te vragen. Als zij het zouden doen, dan zouden zij ontdekken dat God heel dichtbij is. Maar het vraagt een ommekeer van 180 graden.

Soms vraagt het moed om dat te doen omdat wij ons wel comfortabel voelen in onze zonde. Onze longen zijn gewend geraakt aan de onzuivere lucht. Maar die luchtverontreiniging is uiteindelijk dodelijk. Het is gif voor ons. Verlang je naar de koele, zuivere lucht van God? Keer dan om, loop de andere richting op. Zijn open armen tegemoet.

Ik deed jou het voorstel een lijstje te maken van de dingen uit je hedendaags geestelijk leven in vergelijking met vroeger toen je dichter bij God was. Ik hoop dat je zo'n lijstje gemaakt hebt. Bid dan voor de dingen die op dat lijstje voorkomen. Vraag God of je er misschien nog iets aan moet toevoegen. En daarna geef ik je de raad de dingen die duidelijk met zonde in jouw leven te maken hebben in rood te onderstrepen. Die rode inkt mag een illustratie zijn voor het bloed van Christus, die al die dingen in jouw leven heeft overwonnen. De macht van die zaken is al gebroken, zij hebben geen macht meer over je als je die overgeeft aan Christus.

Ik neem aan dat je minstens drie zaken kunt aanwijzen die roepen om verootmoediging en omkeer in je leven. Misschien zijn er wel veel meer. Geef ze aan God over. Gebruik de woorden van Psalm 32 en 51 om Hem de droefheid van jouw hart duidelijk te maken. David schreef die bijzondere woorden op het dieptepunt van zijn leven. Het zijn woorden van verootmoediging, droefheid, schuldbelijdenis en een weg terug naar de vreugde over Gods nabijheid. Als God hem zijn verschrikkelijke zonden vergaf: overspel, moord en bedrog – is het dan niet te verwachten, dat Hij je zal vergeven en reinigen? Bid aan de hand van jouw omkeerlijstje en van elke psalmregel en gebruik daarbij de uitdrukkingen die koning David ook gebruikte. Geloof mij, je bent dan op het keerpunt van jouw teruggaan naar de eerste liefde voor God: *'Ontzondig mij met hysop, dan zal ik rein zijn, was mij, dan zal ik witter zijn dan sneeuw. Doe mij vreugde en blijdschap horen; laat de beenderen zich verheugen die U verbrijzeld hebt,'* (Psalm 51:9-10).

'Welzalig is hij van wie de overtreding vergeven, van wie de zonde bedekt is.

Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is. Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag.

Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij, mijn levensvocht veranderde in een zomerse droogte.

Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde.

Daarom zal iedere heilige tot U bidden ten tijde dat U Zich laat vinden. Voorzeker, een overstroming van machtige wateren zal hem niet bereiken,' (Psalm 32:1-6).

Verootmoediging doet een ogenblik pijn. Maar een onverootmoedigd leven is een leven van constante pijn. En na het moment van de waarheid is er de eeuwige vreugde van Gods liefde. Je hebt met je verstand, met hart en ziel God nagejaagd. Jouw blik weer op Hem gericht. Maar er blijft nog één ding...

Bijbelleessuggestie:

Psalm 32 en 51

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wat heeft je vooral in dit hoofdstuk aangesproken en waarom?
2. Wat betekent de omschrijving 'geestelijk ademen' voor jou?
3. Probeer het begrip 'bekeren' op verschillende manieren te verwoorden.

Hoofdstuk 5

Een nieuw begin: Terug op de weg van de gehoorzaamheid

'...en doe de eerste werken...' (Openbaring 2:5).

Ik kijk graag naar basketbal. Het was 1989 toen het team van de Universiteit van Michigan tegen dat van Wisconsin speelde. Michigan stond op het punt te winnen. Maar het was heel spannend, er mocht niets verkeerd gaan. Rumaël Robinson kreeg de kans om de overwinning binnen te slepen maar het ging toch fout... Hij maakte zelfs een onnodige domme fout. Hij had het al sinds zijn jongensjaren duizenden keren goed gedaan, maar nu ging het fout. Na die teleurstellende wedstrijd heeft hij oneindig vaak geoefend om herhaling van zo'n fout te voorkomen. Aan het eind van het speelseizoen was er die kampioenswedstrijd tegen Seton Hall. Het was weer op het kantje af. Maar nu ging het goed. Rumaël was zich zijn eerdere fout heel goed bewust en deed het nu volgens het boekje: hij ging terug naar de 'basics'. Vandaag de dag herinnert niemand van de fans van Rumaël zich meer de fouten die hij maakte. Maar iedereen praat nog wel over die fantastisch verlopen finale. En dat omdat Rumaël het falen diep genoeg voelde om terug te gaan naar de basis: steeds opnieuw de bal door die ring gooien. Net als toen hij als kind voor het eerst verliefd werd op basketbal.

Terug naar de basis

Als wij zien van welke hoogte wij gevallen zijn, dan moet ons dat toch raken. Het raakt ons hart en onze ziel. Het moet ook ons doen en laten raken. Berouw moet ons brengen tot het opnieuw doen van onze eerste werken. Jezus zegt het tegen de gelovigen van Efeze in Openbaring 2:5. Met andere woorden: ga terug naar de basis.

Dit zegt Hij niet tegen een groep luie, inactieve mensen. Het eerste goede wat Jezus over hen opmerkt is het feit van hun opmerkelijke inspanningen: *'Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding...'* (Openbaring 2:2).

Maar hun werken waren leeg geworden. Het was als een huwelijk waar de liefde uit verdwenen was. Vol routine maar zonder romantiek.

Dit aspect verwacht heel wat christenen. Zij menen toch dat zij ijverig en trouw God dienen. Net zoals Martha. Wat zij vergeten is het aspect van de eerste liefde. Zij zijn wel druk bezig met het doen van de goede dingen. Zij gaan naar de kerk. Zij lezen hun Bijbel. Zij geven de behoeftige een glas koud water. Is dat dan niet hetzelfde als liefde? Jezus heeft liefde toch ook met gehoorzaamheid geïdentificeerd? Het antwoord is ja. Wij dienen God omdat wij Hem liefhebben. Maar wij hebben de vreugde en de intimiteit met Jezus Christus achter ons gelaten. Wij zijn zo druk bezig met onze dagelijkse taken dat wij het zitten aan Zijn voeten hebben genegeerd.

In moeitevolle huwelijken zeggen beide echtelieden heel vaak dat zij toch nog van elkaar houden. Zij zetten de rituelen voort en proberen het huwelijk in stand te houden. Zij doen ogenschijnlijk de juiste dingen maar de vreugde en de intimiteit zijn verdwenen. Als dat gebeurt dan brengt de dienst aan elkaar geen echte vreugde. Jezus wil dat wij ons dat probleem bewust zijn. Hij wil dat wij onze aandacht verschuiven van de levenloze dingen die wij nu doen, naar de liefdevolle dingen die wij in

het begin van de relatie deden. Bedenk dat leven voor Jezus niet afhangt van de dingen die wij voor Hem doen. Het gaat om de dingen die Hij in en door ons wil doen als wij onszelf aan Hem als reactie op Zijn liefde hebben overgegeven.

'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad,' (1 Johannes 4:19).

Op dit punt van onze reis terug is het daarom belangrijk dat wij 'weer onze eerste werken doen.' Als de houding van ons hart veranderd is en wij ons hebben verootmoedigd over de zonde die wij in ons leven hebben ontdekt, dan komt er een nieuwe inspiratie om Hem te dienen. Met nieuwe blijdschap en toewijding. Maar dan zoals in het begin. Gebaseerd op de 'basics'. Wat zijn die basics dan wel?

Formeel en routineus

Als wij onze eerste liefde achter ons laten, komen er allerlei zaken tussen de Heer en ons. Als wij de droefheid daarvan ervaren en ons verootmoedigen en Gods vergeving en liefde weer ervaren, dan verlangen wij ernaar de dingen te doen die wij eens deden. Sommige zaken zijn voor de hand liggend zoals gebed en tijd om het Woord van God te lezen. Andere zaken nemen misschien wat meer tijd en de verdere leiding van Gods Geest.

Toen je voor het eerst bewust Christus ontmoette, sprak je waarschijnlijk regelmatig met Hem. Maar hoe is jouw gebedsleven nu? Is het formeel en routineus geworden? Misschien helpt het je om een nieuwe plek en een nieuwe aanpak te vinden om tijd met God door te brengen. Zoals ik eerder schreef is het goed om een gebedsdagboek bij te houden. Schrijf je gedachten op en datgene wat je aan God voorlegt. Lees bijvoorbeeld de Psalmen en schrijf op hoe je reageert op wat je gelezen hebt. Nu God op een nieuwe manier in jouw leven werkt, schrijf dan vooral ook je gedachten en ervaringen op. Later, als er moeilijke dingen in je leven spelen, kun je het dan nog een keer lezen en God erom loven. Die notities kunnen je dan weer helpen.

Ik stel je ook voor een nieuwe aanpak te kiezen voor de bestudering van Gods Woord. Denk niet dat jij je eerste liefde kunt herontdekken zonder weer grondig in Zijn Woord te duiken. Dat is immers de plaats waar je de hartenklop van Gods Geest vooral kunt merken. Dat is de plaats waar Zijn onderwijs voor ons is vastgelegd. De woorden kunnen weer van de pagina's afspringen en je leven weer nieuwe energie geven. Begin een nieuwe studie van de Bijbel: bijvoorbeeld door de Bijbel van begin tot eind door te lezen of met een speciale nadruk op de evangeliën. Koop ook een goede gids voor je stille tijd.

Nogmaals, bedenk de dingen die je ook deed in je eerste tijd met God. Hoe praktiseerde je Zijn aanwezigheid in je dagelijks leven van toen? Hoe sprak je met anderen over Hem? Hoe ging je met anderen om?

Het is waar dat een frisse nieuwe vreugde onze daden bepaalt. Als je weet dat gevoelens, emoties, het gevolg zijn van geloof en gehoorzaamheid. Niet andersom. Wacht niet tot je iets bepaalds voelt voordat je iets doet. Weet dat je handelen kan leiden tot gevoelens. Veel meer dan gevoelens leiden tot handelen.

Vertel anderen over wie Jezus is. Leg hen het Evangelie uit. Ongeacht de vraag of je er zich goed bij voelt of niet. Haal geestelijk adem en vraag God jou te leiden naar iemand die Hem nodig heeft. Dien God ook op een andere manier dan je gewend was. Door bijvoorbeeld te helpen bij een project waar gezorgd wordt voor maaltijden voor daklozen en armen. Het zal je ongetwijfeld nieuwe energie geven voor je liefde voor God. Besteed tijd aan kinderen of tieners in je kerk. Bemoedig iemand die het moeilijk heeft. Ik geef je de verzekering dat gevoelens op een heel natuurlijke manier zullen volgen als gevolg van de dingen die je doet waarvan je weet dat ze God ter harte gaan. Vraag God je een last te geven voor de dingen die Hem zwaar op het hart liggen.

Doe ook dingen die van je vragen vanuit geloof te handelen. Soms hebben wij onze gevoeligheid voor de leiding van Gods Geest verloren omdat wij niet de dingen doen waarvan het absoluut duidelijk is dat het alleen maar door de nabijheid en kracht van God tot stand gebracht kan worden.

Ik wil je zelfs aanmoedigen vandaag nog een bewijs te geven van jouw vertrouwen in Hem. Wanneer je al je onbeleden zonden hebt beleden en de zekerheid hebt dat je vervuld bent met Zijn Geest vraag Hem dan jou te leiden naar iemand die het goede nieuws over Jezus moet horen. Vraag Hem om je midden in een situatie te plaatsen waar je Zijn vertegenwoordiger en werktuig kunt zijn. Ervaar hoe reëel Hij in je leven wordt, nu je van Hem verwacht dat Hij door je heen het onvoorstelbare doet. Als je iets kwijt bent, ga je naar de plek waar je het, het laatst gezien hebt. Ga terug naar de basis. Ik verzeker je dat je de Heer daar zult vinden, daar waar je Hem achterliet. Hij wacht daar op jou.

Liefhebben door geloof

Een van de belangrijkste lessen die ik ooit in mijn leven als christen mocht leren is het principe van het liefhebben door geloof. Die les leerde ik tijdens één van de meest moeilijke periodes in mijn leven. Het was op een vroege morgen in 1967 toen een groep van dertien naaste medewerkers mij met een ultimatum confronteerde. Het waren mannen die ik had mogen begeleiden in hun geestelijke groei en aan wie binnen de organisatie grote verantwoordelijkheden waren toevertrouwd. Zij wilden dat ik het leiderschap zou neerleggen van 'Campus Crusade for Christ' (de organisatie die Vonette en ik in 1951 mochten oprichten). Deed ik dat niet dan zouden zij de leiding overnemen. Zij meenden dat alle medewerkers (toen een paar honderd) hun leiderschap zouden aanvaarden. De nacht nadat ik met dat ultimatum was geconfronteerd, werd ik om twee uur wakker. Ik geloof dat het God was die wilde dat ik wakker werd omdat Hij mij iets duidelijk wilde maken. Ik had geleerd dicht bij Hem te wandelen in mijn dagelijks leven en ik wilde openstaan voor indrukken die van Hem kwamen. Filippenzen 2:13 was voor mij hierin een leidraad: *'...want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.'*

Als God zegt dat je iets moet doen en je hebt Hem lief, je vertrouwt en gehoorzaamt Hem, dan zal Hij je de kracht en de mogelijkheden geven om het te volvoeren, om het te doen.

In gehoorzaamheid aan Zijn leiding, stapte ik uit bed, nam mijn Bijbel en ging naar een andere kamer. Ik knielde voor God met het gebed: 'Heer, wilt U mij iets duidelijk maken?'

De daarna volgende uren liet Hij mij niet alleen het belang zien van het liefhebben van de mannen die mijn leiderschap verwierpen, maar ook hoe ik ze lief kon hebben.

Hoewel het inzicht uit Gods Woord zeer gedetailleerd was, kon de essentie van wat God zei heel kort samengevat worden. Het ging om twee belangrijke woorden: opdracht en belofte. Als gelovigen hebben wij de opdracht gekregen God lief te hebben met heel ons hart, onze ziel, onze kracht en ons verstand en om onze naaste als onszelf lief te hebben (Lukas 10:27). Wij hebben de opdracht medegelovigen lief te hebben (Johannes 13:34-35) en zelfs onze vijanden (Mattheüs 5:44).

Omdat het Zijn opdracht is weten wij dat het Zijn wil is dat wij God en anderen liefhebben. Dus dan mogen wij in geloof Hem erom vragen ons te helpen anderen lief te hebben en wel op basis van Zijn belofte in 1 Johannes 5:14-15: *'En dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen.'*

Die nacht nam ik mij met Gods hulp voor, elk van de mannen die mijn vertrouwen hadden beschaamd toch lief te hebben, wat er ook gebeurde. Ik heb mogen ervaren dat mijn liefde voor hen is gebleven, tot op de dag van vandaag. God stond mij niet toe dat ik mij verdedigde. Hij streed voor mij.

Slechts zes van de dertien verlieten uiteindelijk de organisatie, maar die zomer zond de Heer van de oogst ons meer dan 700 nieuwe fulltime-medewerkers. Een paar maanden later kwam de leider van de 'overnamepoging' bij mij en vroeg vergeving. Hij vertelde dat het fenomenale succes van de organisatie hen ertoe had gebracht hun mogelijkheden te overschatten. 'Wij waren op een egotrip,' beled hij. 'Wij zaten op een fout spoor. Vergeef het ons.'

Wij mogen anderen liefhebben op dezelfde manier als wij God liefhebben. Wij mogen Gods opdracht gehoorzamen om Hem en de naaste lief te hebben. En wij mogen Zijn belofte claimen dat als wij Hem iets vragen naar Zijn wil, dat Hij dan hoort en antwoordt. Hem liefhebben met heel ons hart, onze ziel, onze kracht en ons verstand mag een realiteit zijn op grond van Zijn opdracht en belofte. In geloof mogen wij daarop aanspraak maken.

Bijbelleessuggestie:

Romeinen 12:9-21

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Liefhebben door geloof: wat is jouw ervaring?
2. Dat God wil voorzien in liefde blijkt ook uit Romeinen 5:5. Wat zegt dit gedeelte?
3. Waarom is het vaak moeilijk om te bidden voor mensen waar mee wij een probleem hebben?

Hoofdstuk 6

Vernieuwing: De blijdschap van het licht voelen

'...zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden,'
(Jesaja 62:5).

Het was nog een jonge man, maar dat zou je op het eerste gezicht niet zeggen. Binnen korte tijd was zijn jeugdige elan weggevreten door honger en ziekte. Hij had het ervan genomen, al was het maar voor korte tijd. Hij had er een fortuin doorheen gejaagd. Zolang er geld was had het hem niet ontbroken aan vrouwen, feestjes, plezier. Maar toen het laatste geld was verdwenen, was hij er niet echt verbaasd over dat zijn 'vrienden' ook verdwenen waren. En nu was hij alleen.

Toen die jonge man nadacht over zijn ouderlijk huis, ontdekte hij dat leven op grote voet iets anders is dan leven volgens hoge normen. De wilde feesten waren niets meer dan een wreed en vals beeld van werkelijk leven maar nu realiseerde hij zich dat zijn familie en zijn thuis het echte leven waren. Zijn vader had steeds voor hem gezorgd en kosten noch moeiten gespaard. Maar hij had het altijd als iets vanzelfsprekends beschouwd. Mooie kleren, bedienden, een volle tafel – en nu moest hij leven van de restjes van anderen. Hij was niet meer dan een slaaf, ongeschikt voor het laagste niveau van het werk van de bedienden in zijn ouderlijk huis. Zijn uitspattingen hadden hem tot dat laagste niveau gebracht.

Die gedachte sneed hem door het hart. Voor het eerst zag hij het slechte in zichzelf. De dwaze rebellie die hem ertoe had gebracht zijn erfdeel op te eisen en te vertrekken. Hoe had hij zijn vader zoveel verdriet kunnen bezorgen en dat alles om een zak geld. Hij kreeg er tranen van in de ogen. Daar zat hij, modderig, in de viezigheid van allerlei afval. En hij huilde onbedaarlijk. De andere bedelaars dachten dat hij dronken was, maar hij was vol berouw en heimwee.

De jonge man stond op en besloot naar huis terug te gaan. Hij zou de lange weg terug gaan, hopen dat hij binnen mocht komen en weer een plek kon krijgen. Hij was bereid om het minste werk te doen dat hij zich kon voorstellen, maar dat deed er niet toe. Als hij maar weer thuis was en bij zijn vader kon zijn. Maar hoe zou hij ontvangen worden? Zou zijn vader hem er niet uit smijten?

Na een lange reis kwam hij langzamerhand dichterbij de plek waar hij vroeger woonde. Het was al avond en hij keek onzeker rond. Aan het eind van de weg zag hij iemand die op zijn vader leek. Die persoon keek speurend naar de kruising van de weg en de horizon – zijn richting. De man kwam overeind en begon te rennen. Het was het hollen van een oudere man die in jaren niet zo hard had gelopen.

Het was de jonge man duidelijk! Die oudere man was zijn vader die hem meer dan halverwege tegemoet wilde komen. De heimwee van de zoon was niets vergeleken bij het verdriet dat de vader had over de afwezigheid van diens zoon. Vanavond zou er een feest zijn. Zoals er nog nooit gefeest was in dat huis.

Laat het feest beginnen!

De bekende gelijkenis van de verloren zoon (van Lukas 15:11-32) is een illustratie van een terugkeer naar de liefde van God nadat iemand er afstand van heeft genomen. De jonge man liep van zijn vader weg; hij veronachtzaamde zijn geboorterecht. En toen, net zoals Openbaring 2 dat voorstelt, bedacht hij van welke hoogte hij gevallen was. Hij verootmoedigde zich en ging naar huis terug.

Alleen de details zijn verschillend van die van jouw en mijn leven. Maar het meest opvallende element in het verhaal is niet de beschrijving van de gevoelens van de zoon, maar het adembenemende van de manier waarop de Vader naar de terugkeer uitzag. Hij wacht geduldig op diens terugkeer en groet hem op een manier die tegengesteld is aan wat wij verwacht zouden hebben. Geen bitterheid of verwijt. En er was geen sprake van dat de zoon moest werken voor het terugwinnen van zijn positie als zoon.

'...En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kustte hem,' (Lukas 15:20).

Dat vers ontroert mij. Het vertelt mij alles wat ik moet weten over het karakter van het hart van God. Komt jouw beeld van God overeen met de beschrijving van Lukas 15? Jezus wil dat wij zullen ontdekken dat God als deze vader is, die overlopend van blijdschap en liefde zijn zoon om de hals vliegt en hem kust. Terwijl de zoon misschien nog wel stinkt naar de varkens, de stoffige reis en een losbandig leven...

Noch de voden die hem om het lijf hangen, de vieze lucht, noch de dingen die hij had uitgevreten weerhielden de vader. Het ging hem alleen maar om het hart van de zoon dat naar huis verlangde. Bedenk eens: als jij en ik dit plaatje van God in ons hart en denken konden branden, hoe zou het dan onze liefde voor Hem beïnvloeden? Zou het niet veel eenvoudiger zijn onze eerste liefde vast te houden?

Ik denk dat velen van ons een tegenovergesteld beeld van God hebben. Wij stellen ons voor dat Hij schittert achter de muren van de hemel, dat Hij de wenkbrauwen fronst als wij op de hemeldeur bonzen. Wij weten dat wij hebben gezondigd en wij zijn bang voor de confrontatie met Zijn boze teleurstelling. Wij stellen ons voor dat Hij op een ontoegankelijke manier achter die muren zit en daar bedenkt hoe Hij ons moet tuchtigen. Met zo'n vertekend beeld van God is het geen wonder dat mensen bang zijn om naar Hem toe te gaan of bij Hem terug te komen.

Ja, God haat de zonde en de valse goden die wij nalopen. Hij is rechtvaardig en zal de zonde oordelen. Maar Hij kijkt naar Zijn weggelopen kinderen met ogen van liefde en betrokkenheid. Hij tuurt naar de horizon, elke dag weer opnieuw. En dan – nog voordat wij naar Hem teruggaan – is Hij ons al halverwege tegemoet gekomen. Hij stapelt zegening op zegening ons en zorgt voor een feest in de hemel voor ons. De vader van Lukas 15 liet het gemeste kalf slachten, het beste dat hij had, het kalf dat hij bestemd had voor het ultieme feest. Dat is hoe God Zich voelt op het moment dat je een berouwvolle stap in Zijn richting zet. Bruisend van vreugde, overlaadt Hij je met zegeningen, de goede dingen die Hij voor jou bewaard heeft. Hij kan Zijn vreugde niet voor Zich houden.

Er is wel eens gezegd dat als wij één stap in de richting van God zetten, dat Hij er meer zet dan er zandkorrels zijn op de stranden van deze wereld.

Eerder in datzelfde hoofdstuk van Lukas 15 vertelt Jezus hoe God achter ons aan komt. Hij vertelt het verhaal van de herder die zelfs de kudde achterlaat om het ene verloren schaap te zoeken. Jezus zegt aan het eind van dat verhaal: *'Ik zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet nodig hebben,'* (Lukas 15:7).

Dat aspect van overstelpende blijdschap van God over jouw terugkeer naar je eerste liefde, dat is wat ik graag in dit hoofdstuk wil overbrengen. Als je weer herenigd bent met de Goede Herder, is je vreugde niets vergeleken bij de grenzeloze vreugde die God ervaart. Is dat niet geweldig om te beseffen? *'...zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden,'*

(Jesaja 62:5). Dat zijn de gevoelens die God over jou ervaart terwijl je deze woorden leest en overdenkt!

Leven in het licht

Als wij ons verootmoedigen, schuld belijden en naar onze eerste liefde teruggaan, dan zullen wij de vreugde ervaren waar wij diep in ons hart naar verlangen – een vernieuwing van onze geest. David bad in zijn bewogen gebed van verootmoediging: *'Scheep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest. (...) Geef mij de vreugde over Uw heil terug, ondersteun mij met een geest van vrijmoedigheid.* (Psalm 51:12 en 14).

Hoe anders zal jouw leven eruitzien als jij je eerste liefde hebt herontdekt?

Ik denk dat er drie dingen in jouw leven gebeuren:

1. In de eerste plaats: jouw intimiteit met God zal groeien en dieper en meer betekenisvol worden. Jouw verkeerde beeld van God en de afstand die je ervaart, zal verdwijnen in het licht van Zijn echte karakter. Jij zult je koesteren in de warmte van Zijn liefde, genade en mededogen.

En die ervaring zal zo levensveranderend zijn, dat je niet anders meer wilt. Je zult Zijn nabijheid zoeken waar je ook gaat. Je zult meer tijd in gebed willen besteden, niet omdat je dat moet, maar omdat je daarnaar verlangt. Die omgang met God zal met je meegaan de hele dag door, wat je ook doet. Je zult de realiteit van Zijn nabijheid ervaren als iets wat bij elke dag van het leven hoort.

Je zult je leven en de ervaringen die je opdoet met andere ogen bezien. Verkeerde beslissingen en het ingaan op verleidingen kun je beter weerstaan. Omdat je in Christus blijft en Hij in jou. En terwijl dit gebeurt is Hij bezig Zijn beeld in jou te scheppen. Na verloop van tijd zul je merken dat jouw persoonlijkheid is veranderd – een persoonlijkheid die een grotere overeenkomst met het karakter van de Heer vertoont en minder overeenkomt met het karakter van je oude mens, de mens die voor zichzelf leefde en in rebellie met God was. Je zult meer merken van de vrucht van de Geest in je leven en jouw invloed voor God in jouw leefwereld zal toenemen.

2. Dat laatste punt brengt ons bij de tweede verandering in je leven:

Je zult veel meer gaan betekenen voor andere mensen. Je relaties zullen meer dynamiek krijgen dan zij ooit hebben gehad. Johannes schreef: *'Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zond.'* (1 Johannes 1:7).

Het eerste hoofdstuk van de brief van Johannes hoorde bij de bijbelgedeelten die ik uit het hoofd leerde toen ik net christen was geworden. En die gedeelten hebben een geweldige invloed in mijn leven gehad. Ik realiseerde mij dat God liefhebben tot gevolg had dat ik andere mensen ging liefhebben. Daarom gaven Vonette en ik gehoor aan de roeping van God om mee te helpen Zijn Grote Opdracht in onze generatie te helpen vervullen.

Je zult een grotere bewogenheid ervaren voor anderen, en anderen zullen zich tot je aangetrokken voelen.

Iemand vroeg eens aan Charles Wesley waarom overal waar hij kwam de mensen als een magneet tot hem aangetrokken werden. Wesley antwoordde: *'Als je jezelf in brand steekt komen de mensen graag kijken om je te zien branden.'* De mensen om je heen zien het geestelijke vuur, de eerste liefde in jou, en zij worden erdoor gemotiveerd en geïnspireerd. Je zult niet in staat zijn het voor je te houden – maar zelfs al zou je zelf niets zeggen, merk je dat je getrokken wordt in gesprekken over Jezus. Je zult in jouw leefomgeving opvallen en mensen zullen vragen stellen over de brandende passie in jouw ogen en jouw werk. Jouw grootste blijdschap zal komen van het helpen van mensen om dezelfde vreugde te vinden door het kennen, liefhebben, vertrouwen en gehoorzamen van de Heer. Als je getrouwd bent, zal jouw huwelijksrelatie ook beïnvloed worden door die eerste liefde voor God. Naar het voorbeeld van Christus en Zijn bruid zul je leren jouw partner opofferend lief te hebben. Als je een ouder bent,

dan zul je leren jouw gezin te hoeden op de manier zoals de Goede Herder dat doet. Ook in jouw dagelijks werk zal dat geestelijk vuur in de relatie met collega's zijn invloed hebben. Als wij groeien in de nabijheid en liefde van God, dan zullen relaties met mensen om ons heen veranderen.

3. De derde verandering in je leven zal zijn dat Gods liefde je hart zal vervullen met Zijn vrede. Het leven van veel mensen wordt gekenmerkt door onrust en verwarring. Ieders bestemming was het om te leven en te bloeien vanuit de liefde van onze God. Maar als wij proberen onze eigen weg te vinden, dan zullen wij uiteindelijk een innerlijke oorlog ervaren. Wij worden als de verloren zoon, levend van het afval van de wereld, terwijl wij hadden kunnen aanzitten aan het diner van onze Koning. Wij voelen dat er meer moet zijn en zijn op zoek naar het echte leven. Of wij nu innerlijke vrede zoeken door geld en bezittingen, beroemdheid, vermaak of andere goedkope vormen van zogenaamde levensvervulling, wij zullen geen blijvend geluk vinden. Blijvend geluk is alleen te vinden als wij omhuld worden door de liefde van God die ons Zijn bovennatuurlijke vrede geeft.

Vonette en ik hebben ons contract om slaven van Jezus te zijn nooit als een opoffering beschouwd. Integendeel, het is het meest bevrijdende dat wij ooit hebben gedaan. Al vroeg in ons leven als christen wilden wij onze liefde en dankbaarheid tonen voor alles wat Hij voor ons had gedaan en wij hebben toen in een overeenkomst vastgelegd dat wij ons volledig aan Hem overgaven, inclusief alles wat wij aan bezittingen hadden of ooit zouden krijgen. God heeft ons op een bijzondere manier gezegend en er zijn ons veel narigheden bespaard gebleven. Wij hebben geen eer of bekendheid nagejaagd maar hebben ons als zijn slaven voor Zijn eer beschikbaar gesteld. Wij hebben die overeenkomst heel serieus genomen en het als een bindend contract beschouwd. Het heeft ons in de vrijheid geplaatst. Wij ervoeren er totale vrijheid en energie door om die dingen te doen waar God ons toe geroepen heeft. Onze eerste liefde heeft ons geholpen al die jaren onze innerlijke vrede te bewaren. Ervaar je ook die vrede? Is de aangename tegenwoordigheid van God elke dag bij je, wat er ook gebeurt en waar je ook bent? Heb je een veranderende invloed op de mensen om je heen, of pas jij je aan hun levensstijl aan? De liefde van God zal je in de vrijheid zetten. Die liefde wil je in staat stellen het overvloedige leven te beleven zoals Jezus dat heeft beloofd aan iedereen die Hem liefheeft, vertrouwt en gehoorzaamt.

Naar huis terug

Ik ga ervan uit dat je gelooft wat Jezus in de gelijkenis duidelijk wilde maken en dat de God die je zoekt iemand is die je zelfs met groter intensiteit zoekt. Om de vreugde van die volledige en totale hereniging met Hem te ervaren, is het alleen maar nodig dat je in geloof en gehoorzaamheid ingaat op de raadgevingen die in dit materiaal aan jou zijn doorgegeven:

- Met je denken heb jij je herinnerd van welke hoogte je gevallen bent. Je hebt nagedacht over de vreugde van Gods aanwezigheid en de pijn van de scheiding van Hem.
- Met je hart heb je de pijn ervaren over de plek waar je in geestelijke zin uiteindelijk beland bent. Als wij werkelijk begrijpen welke verlatenheid en veroordeling ons wachten zonder God, is het vanzelfsprekend dat wij diepe droefheid ervaren.
- Met je ziel heb jij je afgewend van de zonde die je in de greep hield en jouw eerste liefde verstikte. Je hebt oprecht alle zaken afgewezen die tussen jou en God in zijn komen staan.
- Met al je kracht, daartoe in staat gesteld door de Heilige Geest, heb jij je weer ingezet om de dingen te doen die God vreugde brengen. Net zoals de verloren zoon weer op weg ging naar huis, heb jij je emotioneel en geestelijk omgekeerd, terug naar het huis van de Hemelse Vader omdat je bent teruggekeerd naar jouw eerste liefde voor onze grote God en Heiland.

- Met je hele wezen ben je opgeleefd, je bent teruggekeerd bij je 'eerste liefde'. Jouw verstand, hart, ziel en kracht zijn vernieuwd. Je ervaart nu de vreugde van de verlossing weer die je misschien al jaren niet meer hebt ervaren. Je zult God liefhebben met elke vezel van je bestaan.

Als je bovenstaande stappen genomen hebt, zul je de vreugde van de hereniging met God gaan ervaren. Het feest is begonnen! Neem nu daarom de tijd om God te aanbidden en te prijzen, terwijl de Hemelse Vader al het feest viert ter gelegenheid van jouw terugkomst. Misschien moet je er wel een dag of meer voor vrijmaken, om in de stilte te zijn en te bidden, te zingen, te aanbidden en na te denken over de goedheid van God en Hem de gelegenheid te geven Zijn vernieuwende liefde in jouw ziel te laten stromen. En vergeet niet Hem te dienen met het werk van jouw handen.

Mag ik je er een voorstel voor doen? Vertel een goede vriend/vriendin van de diepe vreugde die je teruggevonden hebt. Deel jouw ontdekking met die vriend of vriendin. Er is maar één ding waar je de Vader nog blijer mee maakt dan toen Hij je terug naar het Vaderhuis zag komen. En dat is de komst van twee mensen die samen terugkeren. Omdat je die ander hebt uitgenodigd mee terug te gaan.

Bijbelleessuggestie:

Lukas 15:1-32

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wat is jouw beeld van God?
2. Wat betekent deze gelijkenis voor je persoonlijk?
3. Voel jij je 'thuis' en 'welkom' bij de Vader?

Hoofdstuk 7

Beloning: Rusten in de schaduw van de eeuwigheid

'...Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat,' (Openbaring 2:7).

Stel je eens voor dat je uit een diepe, verkwikkende slaap ontwaakt. Het voelt aan alsof je weer een kind bent dat wakker wordt op een prachtige voorjaarsmorgen. Je bent vol van jeugdige energie en enthousiasme. Iets wat je een hele tijd niet meer ervaren hebt.

Je geeuwt, rekt je uit en voelt een zacht windje door je haar. De dauw voel je onder je blote voeten. Het is duidelijk dat je buiten bent maar je kunt het zich niet herinneren hoe je hier gekomen bent. Waar ben je?

Niet ver van je vandaan is een stenen muur. Die muur staat er als een beschermer en is rondom je heen. Het lijkt of je in een mooie ronde tuin bent. Je ziet bloemen om je heen, zo mooi als je ze nog nooit hebt gezien. De frisse kleuren spatten eraf. Die bloemen strekken zich uit tot de top van een heuvel midden in de tuin. En daar midden op de top van die heuvel staat een majestueuze boom. Vanaf het moment dat je de boom ziet, kan jij je ogen er niet meer vanaf houden. Er is vast niet nog zo'n boom op aarde. De grote kolossale stam moet wel duizenden jaren oud zijn. De wortels reiken heel diep, tot in het hart van de aarde. En de takken (ze lijken op ranken) reiken tot in de wolken en die ranken lijken ontelbaar. En dan zie je de vrucht die door de boom voortgebracht wordt.

Wat is het voor een vrucht? Het is geen appel, het is ook geen perzik of een peer. Ook is het geen citrusvrucht. Het is een soort vrucht die je nog nooit gezien hebt. Maar op de één of andere manier weet je dat die vrucht er is voor jou. Het heeft er al die tijd voor jou gehangen sinds de dag dat je geboren bent. Er is geen twijfel aan mogelijk, het doel van je leven was om op deze plaats te komen en deze heerlijke vrucht te proeven. Je sluit je ogen, je proeft heel intens en plotseling gaan jouw ogen open voor een nieuwe wereld.

Door muren heen

Dit verhaal is een vertelling over wat in Openbaring 2:7 staat, de belofte die Jezus aan de gemeente in Efeze geeft: *'...Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat.'*

Als jij je Bijbel kent, dan valt de wonderlijke symmetrie van dat gedeelte in het laatste bijbelboek je op. In het eerste bijbelboek Genesis, werden Adam en Eva in een perfecte tuin gebracht. Daar mochten zij een direct contact met God hebben, met Hem wandelen en met Hem praten. Maar één ding mochten zij niet: zij mochten niet van een bepaalde boom eten. Zoals wij weten, deden zij dat wel en verlieten daarmee hun eerste liefde, hun eerste huis en hun eerste directe contact met God. Hun onsterfelijkheid lieten zij ook achter zich.

God wilde voorkomen dat Adam en Eva van de boom des levens zouden eten en daarmee voor eeuwig in hun toenmalige geestelijke staat zouden blijven – gescheiden van God. Dat was de reden waarom zij uit de tuin werden verdreven.

Maar in Openbaring 2 vinden we de wonderlijke afsluiting van het verhaal. Hier blijkt dat er mensen zijn die van die boom van het leven zullen eten. Met de volle zegen van God. En zij zullen voor altijd een totale, volmaakte, ongebroken gemeenschap met God hebben. Op een manier die Adam en Eva oorspronkelijk zelfs niet hebben ervaren.

De oorspronkelijke taal van het Nieuwe Testament (het Grieks) gebruikt hier voor paradijs een woord dat een Perzische oorsprong heeft en dat betekent 'een tuin die omringd is door een muur'.

Hoe is die muur er gekomen om de tuin waar Adam en Eva woonden? Die muur is het gevolg van de zonde, die van hen en van ons. En hoe worden wij beschreven in vers 7? Als mensen die 'overwinnen'. Sommige andere (Engelse) vertalingen hebben het over 'veroveren'. Jezus spreekt diegenen aan die door de muren heengaan.

En hoe kunnen wij dat bereiken? Door de Here Jezus Christus, de veroveraar en overwinnaar. Jezus heeft ons uiteindelijk teruggebracht naar die tuin waar het allemaal begon. En dit is de ultieme bevestiging van de eerste liefde – dat wij die volkomen relatie met God terugkrijgen die door de mensheid in dat vroege begin werd verbroken. Dan zullen wij uiteindelijk van aangezicht tot aangezicht onze dagen mogen doorbrengen met de Koning die de tuin heeft aangelegd en de boom heeft geplant. Hij wachtte daar al die tijd al op jou en mij opdat wij met Hem samen zouden zijn.

Mijn woordenschat is te beperkt maar ik hoop dat ik iets heb kunnen schilderen van de schoonheid van die plek. Het duurt misschien nog even voor wij van die vrucht mogen eten. Maar wij kunnen nu in elk geval al genieten van de eerste liefde. Die liefde is onze hoop. Het is de voorsmaak van de goddelijke glorie. Als wij proeven van de liefde van God, dan mogen wij in geestelijke zin opbloeien op een manier die niet onderdoet voor die boom. Wij zijn geworteld in de eeuwigheid. Wij strekken onze handen als takken uit naar de hemel en aanbidden Degene die ons verzorgt en water geeft. En wij brengen vrucht voort op de tijd die daarvoor staat.

Zonder de liefde van God is het leven bepaald niet majestueus te noemen. Er is droogte en leegte. Onze takken brengen dode bladeren voort. Er is een ontbindingsproces gaande die vanuit de wortels opkomt en er hangt een doodsgneur. Het leven zonder de liefde van God is niets dan wanhoop en onvervuld verlangen. Het is een leven dat niet de moeite waard is.

Ik denk nu terug – meer dan een halve eeuw geleden – toen ik wakker werd gemaakt en het wonder van Zijn liefde voor mij mocht ontdekken. Ik kan mijzelf niet zien als een boom, ik heb vaak meer het gevoel dat ik een onbeduidende termiet ben die ergens aan de wortels knaagt. En toch weet ik dat God in mij de mogelijkheden ziet die ik ooit naar Zijn bedoeling mag bereiken. Hij houdt van mij. Ik weet dat ik Hem met het groeien van de jaren meer heb mogen leren liefhebben. Ik weet dat ik Vonette, onze kinderen en kleinkinderen, onze vele vrienden, onze broeders en zusters in Christus en deze wereld kan liefhebben omdat Hij in mij leeft en Zijn liefde door mij heen laat stralen.

De Heer heeft mij zo overvloedig gezegend, zoveel liefde om mij heen, zoveel fascinerende plannen om nog te ontwikkelen, dat ik het moeilijk vind om - nu ik 80 ben - het kalmer aan te gaan doen. Ik houd van het leven dat Hij mij gegeven heeft in deze wereld. En toch weet ik dat de dag zal komen dat ik wakker zal worden zonder de zuurstofslangetjes waar ik nu afhankelijk van ben. Ik zal dan weer de volle kracht en energie in mijn benen voelen. Ik zal dan weer kunnen rennen. Maar waar ik ten diepste naar uitzie, is dat ik bij het wakker worden van de vrucht van de boom van het leven mag proeven – en dan te weten dat ik de eeuwigheid heb om meer van mijn Verlosser te leren en om Gods wonderlijke eigenschappen te ontdekken.

‘Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben. En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde,’
(1 Korinthe 13:12-13).

Als deze liefde die ik nu mag kennen – deze eerste liefde – slechts ten dele is, dan zie ik uit naar de volle liefde. Als de geestelijke rijkdom die wij in dit leven mogen kennen slechts een voorproefje is, dan zie ik uit naar het volledige liefdesmaal. En als mijn begripen van God slechts een glimp is als door een beslagen spiegel, dan verlang ik naar het volledige en ongehinderde uitzicht. Ik prijs God voor die dag die eens zal komen!

Maar voor het leven nu hebben wij al iets heel bijzonders toevertrouwd gekregen. Het is niet te vergelijken met wat ons in de hemel wacht, maar het is wel het meest bijzondere in deze wereld. Ik bedoel de onbeschrijflijke liefde van God. Houd er aan vast. Koester het en voed die liefde. Laat jouw eerste liefde jouw blijvende liefde zijn en God zal je in Zijn onvoorstelbare zegeningen doen delen. En zorg ervoor dat je de herontdekking van je eerste liefde met anderen deelt...

Bijbelleessuggesties:

Openbaring 2:7 en 22:12-14

Jeremia 17:7-8

Johannes 15:1-8

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. In hoeverre ken je dit verlangen naar God en deze eeuwige bestemming?
2. Geloof je in de vrucht die Gods Geest nu al wil geven (Jeremia 17:7-8 en Johannes 15:5)?

Afsluitend gebed

Als je oprecht verlangt terug te keren naar je eerste liefde voor God, dan kun je het volgende gebed bidden en tot een gebed maken voor de rest van je leven:

‘Hemelse Vader, ik verlang er oprecht naar U lief te hebben met heel mijn hart, mijn ziel, mijn verstand en mijn kracht.

Ik wil ook graag mijn gezinsleden, mijn familie, mijn burens en vrienden en zelfs mijn vijanden liefhebben.

Ik ben mij ervan bewust dat ik U en mijn naaste niet in eigen kracht kan liefhebben. Op grond van Uw opdracht om lief te hebben en op de basis van Uw belofte dat U dit gebed wilt horen en verhooren, wil ik daarom in geloof de hand leggen op Uw belofte dat U om Jezus’ wil dit gebed zult verhooren.’

Citaat

‘Vroeger nam ik veel tijd om contact te krijgen met de mensen die ik ontmoette. Maar de mensen lijken nu veel opener te zijn dan ik eerder ooitervaarde. Ik vraag nu al vrij snel: ‘Ben je gelovig?’ De meeste mensen vinden dat geen aanstootgevende vraag.

Als het om ons getuigen als christen gaat, dan is angst ons grootste probleem. Hoe overwinnen wij die angst? Zeg tegen Jezus: ‘Ik ben doodsbang...Helpt U mij alstublieft. Wilt U het van mij overnemen om door mij heen te doen waarom U 2000 jaar geleden kwam. Wilt U dat blijven doen?’

Laat je gebed zijn: ‘Heer, breng mij iemand op mijn weg...’

En ga in de kracht van de Heilige Geest en als je iemand ontmoet, vraag God dan of het de persoon is waarvan Hij wil dat je met hem of haar spreekt. En als je merkt dat iemand een nood heeft, moeite of verdriet, stel dan voor dat je met die persoon bidt. Veel mensen stellen het op prijs.’

In 2 Timotheüs 1:7-8 staat: *'Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid. Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere...'*

Terugblik

'Schrijf aan de engel van de gemeente in Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaars wandelt: Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden. Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert. Maar dit hebt u vóór, dat u de werken van de Nikolaiëten haat, die ook Ik haat. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat,' (Openbaring 2:1-7).